

@up

Περιοδική Έκδοση
Πανεπιστημίου Πατρών

3η περίοδος
τεύχος 9
Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2022

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

@UP: ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ-ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ

Κατερίνα Κωστίου - Γιάννης Παπαθεοδώρου (Τμήμα Φιλολογίας)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πάνος Αλεξόπουλος (Ιατρική Σχολή)

Θεόδωρος Αντωνακόπουλος (Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Τεχνολογίας Υπολογιστών-Πολυτεχνείο)

Μαρία Αργυροπούλου (Τμήμα Διοίκησης Τουρισμού)

Χρυσή Καραπαναγιώτη (Τμήμα Χημείας-Σχολή Θετικών Επιστημών)

Αρχόντω Τερζή (Τμήμα Λογοθεραπείας, ΣΕΑΥ)

Κώστας Τσεκούρας (Τμήμα Οικονομικών Επιστημών-ΣΟΔΕ)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Φιλίω Βογιαντζή (Μονάδα Οικονομικής & Διοικητικής Υποστήριξης Ε.Λ.Κ.Ε. Πανεπιστημίου Πατρών)

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

PENCILCASE

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Μαρίνα Αναγνωστοπούλου (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Βασιλική Βαλιάνη (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Κώστας Βασιλόπουλος (Φοιτητής, Τμήμα Φυσικής)

Σταματία Καλλιβωκά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Χαρά Λαγού (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Σταυρούλα Μακρή (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Αγγελική Ματράκα (Υποψ. Διδάκτωρ, Τμήμα Φιλολογίας)

Βασιλική Παπούλια (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Ματίνα Παρασκευά (Διδάκτωρ, Τμήμα Φιλολογίας)

Αντρέας Παρασκευόπουλος (Μεταπτ. φοιτητής, Τμήμα Φιλολογίας)

Άντα Σαμαρά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Βενετία Σχοινά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών)

Παναγιώτα Φωτεινοπούλου (Φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Αλεξία Αβραμοπούλου, Κωνσταντίνος Αναστασόπουλος, Μιχαήλ Αντωνέλλος, Βασιλική Βαλιάνη, Αλεξάνδρα Γούδη, Αθηνά Θεοδωρακοπούλου, Σταματία Καλλιβωκά, Δημήτρης-Νικόλας Καπίρης, Μελιώ Κατσιφάρα, Αγγελική Καυγά, Δήμητρα Κολλάρου, Κατερίνα Κωστίου, Χαρά Λαγού, Σταυρούλα Μακρή, Άννα Μανιατοπούλου, Αγγελική Ματράκα, Π. Μιχαλακέα, Χρήστος Μπούρας, Δήμητρα Παπαδημητρίου, Γιάννης Παπαθεοδώρου, Αντρέας Παρασκευόπουλος, Θεοδώρα Ρούσσου, Μαίρη Σιδηρά, Βενετία Σχοινά, Δήμητρα Σωτηροπούλου, Νίκος Χουσαλάς

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Συντάκτες της ύλης

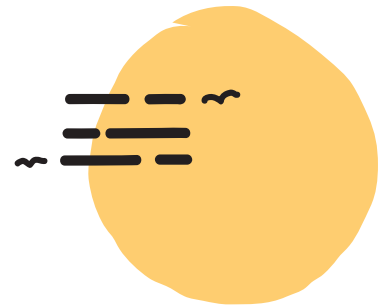
Upatras Photo Gallery

Pexels.com / Unsplash.com

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

newsletter@upatras.gr

Ενυπόγραφα άρθρα και συνεντεύξεις δεσμεύουν μόνον τους συντάκτες τους. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε μέρους της ύλης του @Up, αρκεί να είναι ακριβής και να αναφέρεται η πηγή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

EDITORIAL

ΤΟ «ΑΒΑΤΟ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ (4)

UP-ΟΥΕΙΣ

«ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ» – [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ](#), ΚΑΘ. ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΜΠΟΥΡΑ (6)

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΝΕΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΔΙΘΥΣΙΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ: ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΣΟΥ ΜΕ ΕΝΑ ΚΛΙΚ... – [ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ](#) (8)

ΝΕΟΙ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΑ ΜΕΣΑ – [ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ](#) (10)

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΥΛΗ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ – [Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ](#) (12)

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ: Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ – [ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΟΥΔΗ](#) (13)

ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΗΓΗ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ – [ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΥΤΑ](#) (15)

ΒΗΜΑΤΑ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ – [ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ](#) (17)

ΤΙΜΗΤΙΚΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ – [ΑΘΗΝΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ](#) (18)

UP-ΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΤΩΝΕΛΛΟΣ: Η ΜΗ ΠΕΡΙΦΡΑΣΗ ΤΗΣ... ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ – [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ](#) (19)

(UNIVER)CITY

«WELCOME TO UP»: ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΤΟΥ (21)

ALUMNI

Η ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ : 1978-1986 – [ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ](#) (22)

«Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ» – [ΜΑΙΡΗ ΣΙΔΗΡΑ](#) (24)

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ (ΠΡΟ)ΤΑΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΔΙΑΒΡΩΣΗ – [ΔΗΜΗΤΡΗΣ-ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΑΠΙΡΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ](#) (27)

ΟΤΑΝ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΓΧΡΩΤΙΖΟΝΤΑΙ: ΕΝΩΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ – [ΑΛΕΞΙΑ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ, ANNA ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΘΕΟΔΩΡΑ ΡΟΥΣΣΟΥ](#) (29)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΤΕΧΝΕΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

ΒΙΒΛΙΟ | ΜΕ ΔΕΝΕ ΜΑΛΑΛΑ: ΟΤΑΝ Η ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΜΟΡΦΩΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΝΙΚΑ ΤΙΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΩΝ ΤΑΛΙΜΠΑΝ – [ΑΝΤΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ](#) (32)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ: ΓΙΑ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Ν. ΔΑΒΒΕΤΑ, ΑΝΤΡΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΡΕΣ – [ΧΑΡΑ ΔΑΓΟΥ](#) (33)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ, HIV/AIDS, ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ) – [ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΧΟΙΝΑ](#) (34)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ | Η ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ: «ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ», Η ΝΕΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΤ1 – [ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΧΟΙΝΑ](#) (35)

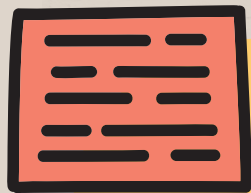
Η ΣΟΦΟΚΛΕΙΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΤΟΝ 21^ο ΑΙΩΝΑ – [ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΣΑΛΑΣ](#) (36)

MORBIUS: ΕΝΑΣ ΚΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ – [ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ](#) (37)

ΘΕΑΤΡΟ | «ΕΘΝΟΣ, ΦΥΛΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ» – [ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΧΟΙΝΑ](#) (38)

ΜΟΥΣΙΚΗ | ΤΟ @UP ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: ΝΕΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ 2022 – [ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ](#) (39)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ – ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ (40)

Editorial

ΤΟ «ΑΒΑΤΟ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΙΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Τον τελευταίο καιρό, και με αφορμή το κύκλωμα βίας και ανομίας που εντοπίστηκε στις φοιτητικές εστίες της Πολυτεχνειούπολης, το Πανεπιστήμιο βρέθηκε ξανά στο επίκεντρο της δημόσιας συζήτησης. Καθώς το θέμα άρχισε να ξετυλίγεται, η έρευνα έφερε στο φως πολλά καινούργια στοιχεία, σε πανελλαδική κλίμακα. Τα στοιχεία αυτά δεν δείχνουν μόνο το μέγεθος του προβλήματος αλλά καθιστούν επιτακτική την ανάγκη για άμεσες και γενναίες πρωτοβουλίες, από όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Σε ό,τι αφορά το Πανεπιστήμιο Πατρών, ο Πρύτανης κ. Χρήστος Μπούρας, μετά από τη διασταύρωση των σχετικών στοιχείων και αρχείων για τις φοιτητικές εστίες, έκανε λόγο για μια «μια σειρά από παράδοξα». Εντοπίστηκαν αρκετές περιπτώσεις φοιτητών που, ενώ είχαν ολοκληρώσει τις σπουδές τους δεν είχαν παραδώσει το δωμάτιο, καθώς και άλλες περιπτώσεις φοιτητών, που ενώ δεν είχαν εγγραφεί στις Σχολές ή δεν είχαν εξεταστεί σε μαθήματα, για χρόνια «κρατούσαν δωμάτιο». Υπήρξε μάλιστα και περίπτωση φοιτητή, ο οποίος ενώ δυστυχώς είχε πεθάνει από τριετίας, το δωμάτιο του δεν είχε ακόμη «επιστραφεί» στο Πανεπιστήμιο. Μετά τον έλεγχο, «ελευθερώθηκαν» 150 δωμάτια, σύντομα παραδίδονται 40 ακόμη δωμάτια στο Μεσολόγγι (με πόρους από την Περιφέρεια), ενώ έχει ήδη υποβληθεί σχετικό αίτημα, έτσι ώστε, με χρηματοδότηση από το Ταμείο Ανάκαμψης, να βρεθούν περισσότερα δωμάτια ακόμη και με ενοικίαση δωματίων σε ξενοδοχεία της πόλης. (Τα 900 δωμάτια να αυξηθούν σε 1200).

Το πιο σημαντικό, όμως, σε όλες αυτές τις κινήσεις, είναι να τραβήξει κανείς το πέπλο της σιωπής και του φόβου, που καλύπτει τη σκοτεινή όψη της πανεπιστημιούπολης. «Το πρώτο που πρέπει να διώξει από πάνω του κάποιος που γίνεται Πρύτανης είναι ο φόβος και εγώ δεν φοβάμαι», υπογράμμισε ο κ. Μπούρας, σε μια πρόσφατη συνέντευξή του. «Για να καθαρίσουν οι εστίες χρειάζεται να μην υπολογίσει κάποιος το πολιτικό κόστος. Σπάσαμε το «άβατο» με τόλμη». Πράγματι, στο Πανεπιστήμιο δεν υπάρχει «άβατο». Ακόμη και το πολύπαθο «άσυλο» αναφέρεται στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και όχι βέβαια στην ασύδοτη δράση οργανωμένων εγκληματικών συμμοριών. Αν υπάρχει, μάλιστα, ένας ορισμός της κατάχρησης ενός δημόσιου αγαθού και ενός

δημόσιου χώρου είναι όλες αυτές οι προσβλητικές εικόνες που είδαμε στα δελτία ειδήσεων για την εξάρθρωση της σπείρας που «διοικούσε» τις φοιτητικές εστίες: ναρκωτικά, δουλεμπόριο, trafficking, βαρύς οπλισμός, εξαγωγή της παραβατικότητας στις διπλανές γειτονιές και συνοικίες. Όλοι και όλες γνωρίζουμε πως τίποτα από αυτά δεν έχει σχέση με τη γνώση, με την καθημερινότητα της ακαδημαϊκής ζωής, με την ίδια τη χαρά και τη δημιουργικότητα της νέας γενιάς.

Για αυτό, άλλωστε, ο πιο κρίσιμος σύμμαχος των πανεπιστημιακών αρχών πρέπει να είναι οι φοιτητές και οι φοιτήτριές μας. Τα «παιδιά μας», που δεν είναι, βέβαια, παιδιά αλλά ώριμοι και υπεύθυνοι πολίτες γνωρίζουν ότι, με τη φορολογία των γονέων τους, αποκτούν στέγη (και άρα, πρόσβαση στη γνώση) οι συμφοιτητές και οι συμφοιτήτριες τους που ανήκουν στις πιο αδύναμες και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Αυτό το βαθύ αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης δεν μπορεί να το καπηλεύεται κανένας κουκουλοφόρος, που είτε στο όνομα της αυθαιρέτης βίας είτε στο όνομα μιας δήθεν «επαναστατικής» ανταρσίας εκδηλώνει την πλέον αντικοινωνική συμπεριφορά μέσα στο χώρο των φοιτητικών εστιών και του Πανεπιστημίου.

Οι φοιτητικές εστίες δεν είναι ένας χώρος «δωρεάν διαμονής» των φοιτητών/τριών, όπως λανθασμένα νομίζει ένα μέρος της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά και ένα τμήμα της κοινωνίας. Είναι η ζωντανή απόδειξη πως η γνώση πρέπει να συνοδεύεται από αλληλεγγύη και αξιοπρέπεια, από ατομική ευθύνη και από συλλογική μέριμνα, από ελευθερία και ασφάλεια. Οι απειλές που, κατά καιρούς, εκτοξεύονται σε όσους και όσες έχουν προσπαθήσει να αντιμετωπίσουν το ζήτημα με λογική και ευαισθησία, θα πέσουν στο κενό. Στις νέες γενιές αλλά και σε όσες / όσους έχουν γνωρίσει αντίστοιχα πρότυπα φοιτητικών εστιών σε χώρες του εξωτερικού, οι απαιτήσεις πλέον γίνονται ολοένα και πιο υψηλές: υποδειγματική καθαριότητα των δωματίων και των κοινόχρηστων χώρων, βασικός εξοπλισμός των διαμερισμάτων, ζεστό νερό και ρυθμισμένη ψύξη-θέρμανση για όλο το 24ωρο, δωρεάν Wifi με υψηλές ταχύτητες, ειδικοί χώροι για ψυχαγωγία, βιβλιοθήκη, διευκόλυνση της πρόσβασης σε ΑΜΕΑ κλπ.

Σε μια χώρα με έντονο δημογραφικό πρόβλημα, οι φοιτητικές εστίες, όπως και γενικότερα η φοιτητική κατοικία, θα έπρεπε να αποτελούν μία από τις προτεραιότητες στον τομέα της φοιτητικής πρόνοιας. Καθώς μάλιστα στο Πανεπιστήμιο έχει αρχίσει και εμφανίζεται το φαινόμενο της «μερικής φοίτησης» λόγω της οικονομικής ακρίβειας στη στέγη και στη διαβίωση, θα πρέπει άμεσα να βρεθούν λύσεις, που θα αναβαθμίσουν τις εστίες και θα δικαιώσουν την κοινωνική αποστολή του Πανεπιστημίου. Το «άβατο» τελειώνει όταν ανοίγουν οι δρόμοι του δημοκρατικού διαλόγου. Και, ευτυχώς, ο διάλογος προϋποθέτει πάντα ανθρώπινα πρόσωπα· ποτέ κουκούλες.

«Πανεπιστήμιο Πατρών»
(1996), έργο του Θεόδωρου
Παπαγιάννη

«ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΑΘ. ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΜΠΟΥΡΑ

Καλωσορίζοντας τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, εν όψει της νέας χρονιάς, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών αναφέρθηκε μέσω του πανεπιστημιακού Βήματος στην ανάγκη «να κρατήσουμε σταθερά το τιμόνι, με κατεύθυνση το κοινό μας όραμα για ένα Πανεπιστήμιο κοιτίδα γνώσης και πολιτισμού, συμβατό με τις προκλήσεις του 21ου αιώνα», σε μια εποχή κλυδωνισμών, όπου όλα αλλάζουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Με την πίστη ότι «η Παιδεία και η Εκπαίδευση αποτελούν τη βάση όπου πρέπει να στερεώνεται μια κοινωνία ώστε να υπερβαίνει τις δυσκολίες και να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις», μας κάλεσε να συσπειρωθούμε όλοι στο κοινό μας όραμα και «εναποθέτοντας στο παρελθόν πικρίες, στεναχώριες, λάθη, ιδεοληψίες [...], να διατηρήσουμε το θετικό πρόσημο των προηγούμενων ετών, που με δυσκολία κατακτήθηκε».

Ενδεικτικές της δυσκολίας των καιρών είναι η αναφορά του στα θαύματα που «γίνονται πραγματικότητα αν πιστέψεις σ' αυτά» και η επίκληση αποσπάσματος από την "Ασκητική" του Καζαντζάκη που υπογραμμίζει την ανάγκη υπεράνθρωπης προσπάθειας («Ποτέ μην αναγνωρίζεις τα σύνορα του ανθρώπου! Να σπας τα σύνορα! Ν' αρνιέσαι ό,τι θωρούν τα μάτια σου. Να πεθαίνεις και να λες: Θάνατος δεν υπάρχει!»). Ο χαιρετισμός κλείνει με τη σοφόκλεια (από τον "Προμηθέα Δεσμώτη") καταδίκη της βίας και την ταυτόχρονη ανάδειξη της δύναμης και της λογικής («Το μέλλον δεν ανήκει στη βία. Το μέλλον δεν ανήκει στη δύναμη. Στη λογική ανήκει το μέλλον.»), και την ευχή «να αντισταθούμε στη μετριότητα, στην αναξιοκρατία, στην ιδιοτέλεια και να πορευθούμε μπροστά κάνοντας άλμα μεγαλύτερο από τη φθορά».

Το περιοδικό μας εγκαινιάζει τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά με μια σύντομη και επίκαιρη συνέντευξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου μας, εμπνευσμένη από τον χαιρετισμό του:

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση της χρονιάς που ξεκινάει;

Τα επόμενα δύο χρόνια της θητείας μας θα δώσουν μεγάλη έμφαση στη Φοιτητική Μέριμνα. Θα διεκδικήσουμε πόρους για την κατασκευή νέων φοιτητικών εστίων και την ανακαίνιση και τον εκσυγχρονισμό των παλιών. Τους επόμενους μήνες θα παραδώσουμε 40 νέα δωμάτια στο Μεσολόγγι και θα αρχίσουν εργασίες ανακαίνισης στο Ρίο. Επίσης θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να υπάρχει ποιοτική σίτιση χωρίς κανένα πρόβλημα. Επίσης, έχει γίνει μεγάλη προσπάθεια για έλεγχο όσων μένουν στις φοιτητικές εστίες (αν πληρούν τους όρους κλπ.) Αυτή η διαδικασία ήδη οδήγησε στην απελευθέρωση 150 δωματίων τα οποία δόθηκαν σε όσους τα είχαν ανάγκη. Να αναφέρω επίσης και το πρόβλημα, που καλούμαστε να λύσουμε, με την μη ανανέωση του προσωπικού καθαριότητας μέχρι σήμερα, γεγονός το οποίο θα δημιουργήσει προβλήματα στη καθημερινή λειτουργία του Πανεπιστημίου μας.

Ποια θεωρείτε σημαντικότερα επιτεύγματα της Πρυτανείας σας έως τώρα;

Αναμφίβολα η αποδοχή από την Πολιτεία του Στρατηγικού Σχεδίου για το Νέο Ακαδημαϊκό Χάρτη του Πανεπιστημίου μας. Ύστερα από συζητήσεις, διαβουλεύσεις και απόφαση της Συγκλήτου με ισχυρή πλειοψηφία, κατατέθηκε ένα σχέδιο που δίνει προοπτικές ακαδημαϊκότητας και ανάπτυξης στο Πανεπιστήμιό μας. Θα συμπληρώνα, επίσης, τη μάχη με την καθημερινότητα και τα προβλήματα της Πανεπιστημιακής Κοινότητας, που θεωρώ ότι δίνεται με επιτυχία. Τέλος, η ηρεμία και η συνεννόηση που επικρατούν στο Πανεπιστήμιο χωρίς άγονες αντιπαραθέσεις, αλλά με συγκλίσεις και έντιμους συμβιβασμούς μέσω του διαλόγου.

Ποιο θεωρείτε σημαντικό πλεονέκτημα του Νέου Ακαδημαϊκού Χάρτη και ποιο σημαντικό του μειονέκτημα;

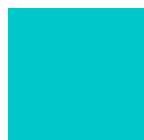
Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα είναι η συγκέντρωση των τμημάτων σε πανεπιστημιούπολεις, γεγονός που δίνει τη δυνατότητα γόνιμων ακαδημαϊκών συνεργειών και άριστης φοιτητικής μέριμνας. Το πιο σημαντικό μειονέκτημα είναι ότι δεν λάβαμε καμία βοήθεια μέχρι τώρα από το Υπουργείο σε ανθρώπινους πόρους και οικονομική ενίσχυση. Το στρατηγικό αυτό σχέδιο υλοποιήθηκε κυρίως με ίδιους πόρους. Οι μεταρρυθμίσεις, όμως, χρειάζονται στήριξη για να δώσουν γρήγορα αποτελέσματα.

Υπάρχει κάποιος στόχος που παρά τις προσπάθειές σας δεν υλοποιήθηκε τη χρονιά που πέρασε;

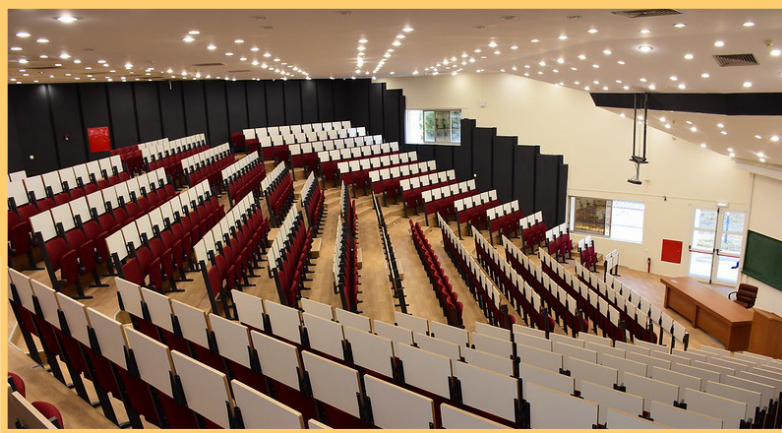
Η ανανέωση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού εξοπλισμού του Πανεπιστημίου μας, που βρίσκεται ψηλά στις προτεραιότητες μας. Δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχουμε κατορθώσει να βρούμε χρηματοδότηση, αλλά οι προσπάθειες συνεχίζονται και θα συνεχιστούν μέχρι να το πετύχουμε. Το Πανεπιστήμιό μας έχει ώριμες προτάσεις που προέρχονται από τα τμήματα και τις ακαδημαϊκές μονάδες και αξίζει να υλοποιηθούν. Και, φυσικά, έχει γίνει ενημέρωση προς όλους τους φορείς για την ανάγκη χρηματοδότησης.

Η νέα χρονιά ξεκινάει με μεγάλη αντίδραση εκ μέρους της ακαδημαϊκής κοινότητας για την αστυνόμευση των πανεπιστημίων. Ποια είναι η δική σας άποψη;

Από τη πρώτη στιγμή η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου μας είχε τοποθετηθεί κατά της μόνιμης παρουσίας της Αστυνομίας στο Πανεπιστήμιό μας και υπέρ της ενίσχυσης της Υπηρεσίας Φύλαξης. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ανοχή σε παρεμβατικές ενέργειες, παραβατικές συμπεριφορές και καταστροφές της δημόσιας περιουσίας, οι οποίες, όταν και αν συμβούν, θα αντιμετωπισθούν σύμφωνα με τους νόμους και το Σύνταγμα της χώρας.

από τη
ζωή
της πανεπιστημιακής
κοινότητας

ΝΕΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΙΘΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ: ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΣΟΥ ΜΕ ΕΝΑ ΚΛΙΚ...

ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Μια καλά οργανωμένη Πανεπιστημιούπολη οφείλει να διαμορφώνει όλες εκείνες τις συνθήκες προκειμένου να διευκολύνει την ήδη επιβαρυνόμενη ζωή του φοιτητή εξαιτίας της πολύωρης μελέτης, των χρονικών περιορισμών καθώς και των συνεχόμενων διαλέξεων και εργαστηρίων. Μία από αυτές της συνθήκες είναι η έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση αναφορικά με την κατανομή του εβδομαδιαίου προγράμματος μαθημάτων των εκάστοτε τμημάτων στα Αμφιθέατρα και τις Αίθουσες Διδασκαλίας, καθώς και ο εύκολος εντοπισμός τους για την καλύτερη δυνατή προσέγγιση των χώρων διδασκαλίας από τους φοιτητές.

Πόσες φορές περιπλανηθήκαμε όντας πρωτοετείς φοιτητές στα μονοπάτια σε μια ακτίνα γύρω από το τμήμα φοίτησης όχι μόνο για να ικανοποιήσουμε την έμφυτη τάση για εξερεύνηση, αλλά και για να εντοπίσουμε την αίθουσα στην οποία την επόμενη ημέρα θα παρακολουθούσαμε την τρίωρη διάλεξη του Καθηγητή. Πόσες φορές χάσαμε το χρόνο στην προσπάθεια να εντοπίσουμε την αίθουσα, φθάνοντας στο μάθημα με καθυστέρηση. Πόσες φορές αισθανθήκαμε άβολα όταν πρωτοετείς φοιτητές έμπαιναν στη διαδικασία να μας ρωτήσουν πώς θα μπορούσαν να εντοπίσουν το χ αμφιθέατρο της Σχολής ψ, αναμένοντας ότι ως μεγαλύτεροι φοιτητές θα γνωρίζουμε το κάθε τετραγωνικό εκατοστό του χώρου, δίχως όμως αντίκρισμα. Και τα παραπάνω είναι ελάχιστα από τα δεκάδες αντίστοιχα περιστατικά που κατακλύζουν τις σκέψεις μου στη θύμηση των φοιτητικών χρόνων.

Το Πανεπιστήμιο Πατρών «ακούγοντας» τις ανάγκες των φοιτητών αλλά και διατηρώντας τον παλμό των σύγχρονων τεχνολογικών εξελίξεων περνάει στην ψηφιακή σήμανση των αμφιθεάτρων και αιθουσών παράδοσης της ακαδημαϊκής γνώσης, εγκαινιάζοντας τη νέα υπηρεσία που παρέχει στα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας των Πατρών με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς 2022-2023. Από τις τυπικές και πάντα βοηθητικές αναλογικές πινακίδες που ορίζουν τον χώρο, καθώς και τους χάρτες που μπορεί να εντοπίσει ο καθένας εντός και γύρω από την πανεπιστημιούπολη, η μετάβαση και η πρόσβαση των φοιτητών, πρωτοετών αλλά και μεγαλύτερων ετών, γίνονται πλέον εύκολη υπόθεση με τη βοήθεια τεχνολογικών εργαλείων που χρησιμοποιεί το Πανεπιστήμιο Πατρών.

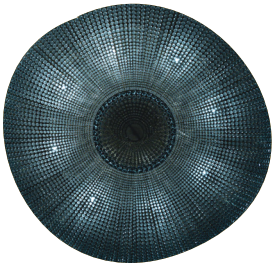
Η ολοκαίνουργια υπηρεσία δεδομένων αιθουσιολογίου <https://maps.classrooms.upatras.gr> είναι η ψηφιακή πλατφόρμα εκείνη στην οποία οι φοιτητές όλων των κύκλων σπουδών έχουν την δυνατότητα να ανατρέξουν έτσι ώστε να ενημερωθούν αναλυτικά για τις αίθουσες διδασκαλίας των μαθημάτων τους, καθώς επίσης και για τον γεωγραφικό εντοπισμό τους. Συγκεκριμένα, η εν λόγω πλατφόρμα είναι συμβατή με όλες τις φορητές συσκευές. Για κάθε αίθουσα υπάρχουν καταγραφές των ακόλουθων δεδομένων: Όνομα, Τμήμα, Κτήριο, Όροφος, Χωρητικότητα, Πρόσβαση σε ασύρματο δίκτυο (Wifi), Τύπος, Γεωγραφικό στίγμα στον χάρτη, Ωρολόγιο Πρόγραμμα. Αξίζει να αναφερθεί ότι η υπηρεσία είναι συνδεδεμένη με το υπάρχον σύστημα αιθουσιολογίου του Πανεπιστημίου Πατρών, <https://classrooms.upatras.gr>, ώστε οι φοιτητές να μπορούν να ανακατευθυνθούν, να εντοπίσουν από το ίδιο περιβάλλον και το πρόγραμμα της κάθε αίθουσας, ενώ ταυτόχρονα ενημερώνεται οποιαδήποτε τροποποίηση στο ωρολόγιο πρόγραμμα.

Η υπηρεσία βρίσκεται υπό ανάπτυξη, αφού συνεχίζονται όλες οι απαραίτητες εργασίες, για να αναπτυχθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και άκρως φιλικό προς τον/την φοιτητή/φοιτήτρια του Ιδρύματος. Μελλοντικά έχει σχεδιαστεί, έτσι ώστε να προστεθούν και λοιπά τεχνικά χαρακτηριστικά. Τέλος, γίνεται έκκληση στους χρήστες για οποιαδήποτε παρατήρηση-πρόταση να επικοινωνήσουν στον παρακάτω σύνδεσμο: <https://maps.classrooms.upatras.gr/contact/>

Καλή Πλοήγηση!

Καλή Ακαδημαϊκή Χρονιά με έμπνευση και δημιουργία
για τον καθένα και την καθεμία ξεχωριστά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΟΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Το ανθρώπινο όργανο του οφθαλμού πέρα από την οργανική του λειτουργία και τη θέση που αυτό καταλαμβάνει ανάμεσα στις αισθήσεις του ανθρώπου με τις οποίες αντιλαμβάνεται τον εξωτερικό κόσμο διαθέτει, όπως υποστηρίζει η ψυχανάλυση, μία ακόμη διάσταση – αυτή της ψυχικής λειτουργίας. Πιο συγκεκριμένα, μέσω αυτής μαθαίνουμε τι ρόλο διαδραματίζουν η περιοχή του οφθαλμού και οι ζώνες που γειτνιάζουν με αυτή, δηλαδή το πρόσωπο συνολικά. Η ζώνη αυτή συνοδεύει και δεν αποτελεί από μόνη της αυτή καθαυτή ένα στάδιο ανάπτυξης. Μάλιστα, βρίσκεται στο επίκεντρο της δραστηριότητας που αναπτύσσει ένα παιδί όταν είναι περίεργο ως προς το να μάθει κάτι. Στην ψυχανάλυση, το 1905, ο Φρόντλ πρότεινε τον όρο «σκοπική ενόρμηση» για να περιγράψει την ευχαρίστηση που προκύπτει μέσα από την οπτική επαφή μας με ένα αντικείμενο. Μια ευχαρίστηση, που μελλοντικά, στη διάρκεια της ζωής του εκάστοτε υποκειμένου, θα συσχετιστεί με την ευχαρίστηση που νιώθει το υποκείμενο όταν επιδεικνύει κάτι στους άλλους. Το ενδιαφέρον είναι να δούμε πώς η εν λόγω ζώνη συνδέεται με τον αποκαλούμενο εθισμό στα ηλεκτρονικά μέσα όπως ήδη έχουν υποστηρίξει κατά το παρελθόν οι μελετητές.

Τι είναι αυτό που οδηγεί ένα παιδί, έναν έφηβο αλλά και έναν ενήλικα να απορροφηθεί από τα ηλεκτρονικά μέσα; Οι προσπάθειες δαιμονοποίησης των μέσων αυτών από τους ενήλικες δεν είναι πειστικές, ούτε για τα ίδια τα παιδιά ούτε και για όσους μελετούν το φαινόμενο. Μία ηλεκτρονική συσκευή δε μπορεί να είναι βλαβερή από μόνη της παρά στο βαθμό που παρατηρείται μια κατάχρηση αυτής. Το ερώτημα που θα μας απασχολήσει στο άρθρο είναι το εξής: ποια είναι η σημασία που κατέχει το βλέμμα στην ψυχική διεργασία της εφηβείας; Με άλλα λόγια, τι είναι αυτό που ωθεί μία έφηβη ή έναν έφηβο σε μία υπερβολική, ορισμένες φορές, ενασχόληση με τα ηλεκτρονικά μέσα; Σε τέτοιον βαθμό μάλιστα που να τον αποκόπτει από το οικογενειακό περιβάλλον;

Η εικόνα, αυτό δηλαδή που αποτυπώνεται με διάφορους τρόπους στην οθόνη της τηλεόρασης, του κινητού, του κινηματογράφου, είναι πάντοτε κάτι (με ελάχιστες εξαιρέσεις) που βρίσκεται εν κινήσει. Ας γίνουμε όμως πιο συγκεκριμένοι. Συνήθως, ο έφηβος, δεν ελκύεται παρά από την οθόνη ενός κινητού ή μίας κονσόλας, του δικού του κινητού ή κάποιου άλλου αν ο ίδιος δεν διαθέτει μια παρόμοια συσκευή. Η ψυχανάλυση μας λέει πως αυτό το κύριο χαρακτηριστικό στους εφήβους που εκδηλώνουν μία υπερβολική ενασχόληση με τα μέσα αυτά, είναι, μεταξύ άλλων, η προσπάθειά τους να δημιουργήσουν έναν μοναχικό ήρωα, ιδίως στον φανταστικό κόσμο των βιντεοπαιχνιδιών. Όταν ένας έφηβος παίζει, επί ώρες, παιχνίδια όπου σκοπός είναι να κυριαρχήσει η φιγούρα που διαμορφώνει (φορεσιές, μαγικές ιδιότητες) με αποτέλεσμα να απομονώνεται εγκαταλείποντας την σχέση με τον άλλο τότε οι έρευνες μας επιτρέπουν να μιλήσουμε για εφήβους που έχουν δεχθεί ισχυρά πρώιμα ναρκισσιστικά πλήγματα υπό την έννοια ότι κάτι έχει συμβεί, ανάμεσα στον ίδιο και τους γονείς

δίχως οι τελευταίοι να το έχουν αντιληφθεί ή να είχαν τη πρόθεση να το προκαλέσουν. Ο απογοητευμένος ή φοβισμένος έφηβος επιλέγει να αποσυρθεί σε έναν ψηφιακό κόσμο, συχνότερα, σ' αυτόν του ηλεκτρονικού παιχνιδιού, διότι η πραγματικότητα που βιώνει τον αποδιοργανώνει. Αρκετοί είναι οι έφηβοι που εκδηλώνοντας άγχος απέναντι στο σχολείο, στις προσωπικές σχέσεις, καταφεύγουν σε έναν ασφαλέστερο, φαινομενικά, χώρο.

Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι ο κόσμος αυτός, ο ψηφιακά κατασκευασμένος, δεν απαιτεί πολλά από το ίδιο το άτομο, παρά μόνο την προσήλωσή του σε αυτό. Ο τρόπος που σχετίζεται ο ίδιος με το αντικείμενο του υπολογιστή δεν είναι αμφίδρομος. Η στάση αυτή μαρτυρά, σε ορισμένες περιπτώσεις, το αδιέξοδο στο

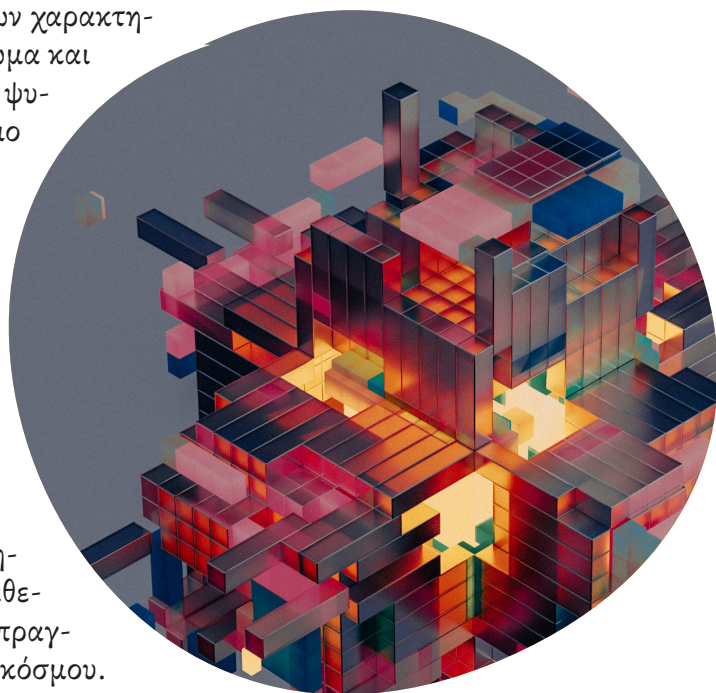
οποίο βρίσκεται ώστε να χαρακτηρίσει την περίοδο της ζωής του ως μία ιδιαίτερα δύσκολη στιγμή. Είναι αυτή η στιγμή που καταδεικνύει πως η αναζήτηση τέτοιων οδών επικοινωνίας αποσκοπεί στο να θέσει σε απόσταση αυτόν ή αυτό από το οποίο ο έφηβος νιώθει ότι απειλείται. Αδυνατώντας να εμπλακεί σε ανθρώπινες σχέσεις καταφεύγει σε 'έτοιμες' σχέσεις που άλλοι έχουν χτίσει για τον ίδιο – σχέσεις όπου το συναίσθημα απουσιάζει. Με άλλα λόγια, αναφερόμαστε σε έναν μηχανισμό άμυνας που αναπτύσσει ο άνθρωπος προκειμένου να αντιμετωπίσει αυτό που βιώνει. Αν και προσωρινά η άμυνα αυτή δείχνει να οδηγεί στη δημιουργία ενός αισθήματος ανακούφισης, συχνά, παρατηρούμε ότι αυτό δεν επαρκεί καθώς το βιντεοπαιχνίδι αδυνατεί να ανταπεξέλθει σ' αυτό που προσδοκά ο έφηβος. Στη βάση της, αυτή η άμυνα είναι αρκετά εύθραυστη με αποτέλεσμα να γίνεται, σε δεύτερο χρόνο, πηγή έντασης και δυσφορίας.

Τι είναι αυτό όμως που οδηγεί το άτομο σ' αυτό με τόση προσήλωση; Η δυσκολία ελέγχου των συναισθημάτων του υποδηλώνει την ύπαρξη δυσκολίας να διοχετεύσει όλη αυτή την ψυχική ενέργεια που έχει συσσωρευτεί. Αυτός είναι και ο λόγος που συναντάμε συχνά εφήβους ή νέους ενήλικες που χρησιμοποιούν άκαμπτους μηχανισμούς άμυνας διχοτομώντας την πραγματικότητα και τα πρόσωπα που την απαρτίζουν. Η κατάσταση αυτή μας επιτρέπει να μιλήσουμε για μία αγχώδη εκδήλωση τις προεκτάσεις της οποίας το άτομο αδυνατεί να τις θέσει σε ένα λειτουργικό, για τον ίδιο, πλαίσιο. Έτσι, καταφεύγει σε έναν ψηφιακό κόσμο όπου η διαμόρφωση της ταυτότητας του ήρωα που διαχειρίζεται μέσω του παιχνιδιού είναι κάτι που μοιάζει πολύ πιο εύκολα προσβάσιμο συγκριτικά με αυτό που συμβαίνει έξω από τον χώρο αυτό. Ορισμένες φορές, η καταφυγή αυτή μοιάζει να λειτουργεί για έναν άνθρωπο που αντιλαμβάνεται ότι ο κόσμος αυτός συμβολίζει μια στιγμή προσωπικής ικανοποίησης με συγκεκριμένα όρια. Όταν όμως ο έφηβος βυθίζεται στο κόσμο αυτό, καθορίζει τη πραγματικότητα του βάσει αυτού και διαμορφώνει μία νέα ταυτότητα. Στο σημείο αυτό η επαφή με τη πραγματικότητα έχει διαρρηχθεί. Ένα σώμα που βρίσκεται σε αναζήτηση της ταυτότητάς του βρίσκει ένα ψηφιακό σώμα στο πρόσωπο ενός φανταστικού ήρωα.

Η εφηβεία ως διεργασία καταδεικνύει τον θάνατο των χαρακτηριστικών που υπήρχαν μέχρι εκείνη τη στιγμή στο σώμα και σηματοδοτεί τη στιγμή που τόσο το σώμα όσο και οι ψυχικές αλλαγές μαρτυρούν ένα ενήλικο σώμα παρόμοιο με αυτό του πατέρα ή της μητέρας όπως το ερμηνεύει ο ίδιος ο έφηβος. Οι μεταμορφώσεις, με άλλα λόγια, της εφηβείας είναι καθοριστικές για το πώς οι έφηβοι ή οι νέοι ενήλικες ασχολούνται με τα ψηφιακά μέσα και πώς καθορίζουν την πορεία τους. Για τους τελευταίους, όταν η κατάσταση οξύνεται και δείχνει να παρεμποδίζει την καθημερινότητα (σχολείο, πανεπιστήμιο, επαφές με συνομηλίκους, οικογενειακές σχέσεις) προκύπτει το ακόλουθο ερώτημα: «Να ακολουθήσω μία πορεία που κλίνει προς μία ενήλικη επιλογή ή να παραμείνω συνδεδεμένος με αυτό που σημαίνει για εμένα η οθόνη;». Μιλάμε δηλαδή για μετάθεση των συγκρούσεων, από αυτή της εφηβείας και του πραγματικού κόσμου σε αυτή του ψηφιακού φανταστικού κόσμου.

Συνεπώς, κατανοούμε ότι το άτομο έχει ανάγκη να βρεθεί σε ένα προσωπικό χώρο, όπως μπορεί να ειπωθεί ότι είναι αυτός του κινητού ή της κονσόλας. Ωστόσο, αυτό παύει να είναι αναμενόμενο όταν παρατηρούμε μία ανεξέλεγκτη χρήση αυτού σε σημείο που να μη δείχνει απλώς την ανάγκη επικοινωνίας του ανθρώπου με το σώμα του και τους άλλους αλλά συγχρόνως μία αρχαϊκού τύπου άμυνα που συμβολίζει την κατάρρευση του εφήβου και την αγκίστρωσή του σε φανταστικά κατασκευασμένα ερείσματα με αποτέλεσμα την απόσυρσή του από τη σχέση του με τους άλλους και πρωτίστως από τον ίδιο τον εαυτό.

Στο σημείο εκείνο, η διερώτηση, πρωτίστως εκπαιδευτική έννοια με ποικίλες χρήσεις, δείχνει να απουσιάζει και τη θέση της να λαμβάνει μια στάση απόλυτης βεβαιότητας σε σημείο που να εκλείπει ο δεσμός, που μέχρι πρότινος υπήρχε ανάμεσα στον ίδιο και τα γονεϊκά υποκείμενα είτε αυτά είναι οι γονείς είτε οι εκπαιδευτικοί.

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΥΛΗ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ

ΑΝΑΠΛ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ, ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ & ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Τμήμα Απασχόλησης, Σταδιοδρομίας και Διασύνδεσης, της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και Έρευνας του Πανεπιστημίου Πατρών είναι η κύρια πύλη σύνδεσης των φοιτητών – απόφοιτων με την αγορά εργασίας και παράλληλα λειτουργεί ως κόμβος διασύνδεσης των φοιτητών με τις δραστηριότητες της ακαδημαϊκής κοινότητας (σεμινάρια, συνέδρια, ημερίδες, ημέρες καριέρας, υποτροφίες κλπ). Στόχος του Τμήματος Απασχόλησης, Σταδιοδρομίας και Διασύνδεσης αποτελεί η συμβουλευτική υποστήριξη των φοιτητών και αποφοίτων σε θέματα

επαγγελματικού προσανατολισμού, ανεύρεσης εργασίας, επιλογής μεταπτυχιακού προγράμματος, σύνταξης βιογραφικού σημειώματος, συμβουλές επιτυχημένης συνέντευξης κ.α.

Το εξειδικευμένο προσωπικό του Τμήματος είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου, ώστε να υποστηρίξει με τεχνικές, οι οποίες βοηθούν να οικοδομηθούν σταθερά θεμέλια με στόχο την ανάπτυξη της σταδιοδρομίας, με έγκυρες πληροφορίες αλλά και πρακτικές συμβουλές σχετικά με την επιτυχή είσοδο σε ένα ευρύ φάσμα σταδιοδρομιών. Υπάρχουν πολλές διαφορετικές επιλογές σταδιοδρομίας γι' αυτό κρίνεται ιδιαίτερα σημαντική η σωστή καθοδήγηση για την κτήση γνώσεων και δεξιοτήτων, οι οποίες απαιτούνται για τον προσδιορισμό των επιλογών σταδιοδρομίας. Η σωστή καθοδήγηση διασφαλίζει ότι η καριέρα την οποία κάποιος θα επιλέξει να ακολουθήσει είναι τελικά εκείνη που θα οδηγήσει σε επαγγελματική καταξίωση και συναισθηματική πληρότητα.

Αναβαθμισμένου επιπέδου υπηρεσίες και δράσεις έχουν σαν στόχο να προετοιμάσουν κατάλληλα και να παράσχουν τα εχέγγυα για την ένταξη στην αγορά εργασίας των αποφοίτων του Πανεπιστημίου Πατρών.

Στο πλαίσιο της Πράξης «Γραφείο Διασύνδεσης Πανεπιστημίου Πατρών» με Επιστημονικό Υπεύθυνο τον κ. Δημήτριο Μούρτζη, Καθηγητή/Αντιπρόεδρο Επιτροπής Ερευνών Π.Π., διοργανώνονται:

- Εργαστήρια επαγγελματικής ενδυνάμωσης (με θεματολογία: δημιουργικότητα, ενσυναίσθηση, ικανότητα συνεργασίας, λήψη αποφάσεων σε πολύπλοκα περιβάλλοντα, ενίσχυση της αυτοεκτίμησης, διαχείριση στρες, επίλυση συγκρούσεων κτλ).
- Εκπαιδευτικά προγράμματα. Στόχος των συγκεκριμένων προγραμμάτων - σεμιναρίων θα είναι να προετοιμάσουν όσους σχεδιάζουν τα πρώτα τους βήματα στον επαγγελματικό στίβο. Οι φοιτητές - απόφοιτοι θα έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν το προσωπικό τους σχέδιο δράσης για την αναζήτηση εργασίας, δίνοντας έμφαση σε θέματα προετοιμασίας του επαγγελματικού φακέλου, σύνταξης του βιογραφικού σημειώματος, συστατικές επιστολές, τεχνικές μιας επιτυχημένης συνέντευξης και να ενημερωθούν για τις σύγχρονες διαδικασίες και μεθόδους αναζήτησης κατάλληλης εργασίας.

«Το έργο συγχρηματοδοτείται από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση».

Μπορείτε να μας επισκεφτείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση <https://www.cais.upatras.gr/> & στο Facebook <http://www.facebook.com/career.upatras>

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ: Η ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

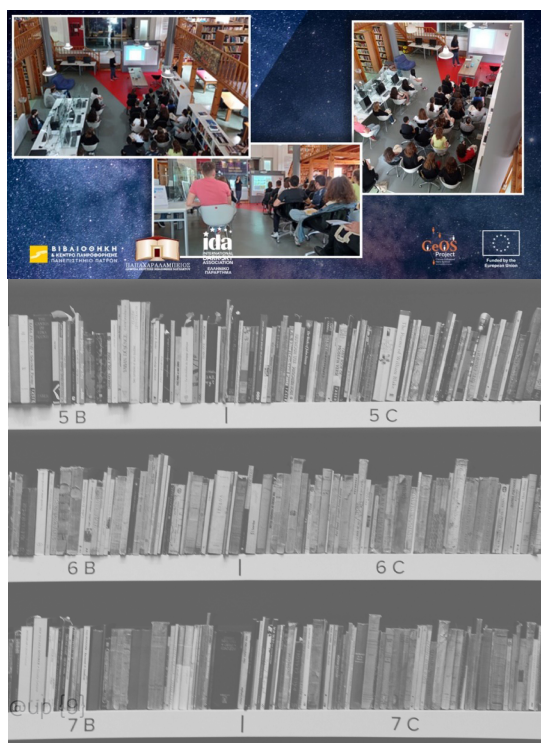
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΓΟΥΔΗ

MSC IN FINANCIAL & BUSINESS ECONOMICS
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η Επιστήμη των Πολιτών (Citizen Science, ΕτΠ) είναι ένας από τους κύριους πυλώνες ενός νέου ανοικτού παραδείγματος επιστήμης (Open Science), όπου οι πολίτες, άτομα, δηλαδή, δίχως επίσημη επαγγελματική ενασχόληση με τις επιστημονικές διεργασίες, συμμετέχουν σε διάφορα στάδια της επιστήμης. Η Επιστήμη των Πολιτών πέρα από το γεγονός ότι βοηθά τους πολίτες να γίνονται κοινωνικοί και ενεργοί συμμετοχικοί σε φάσεις συγκέντρωσης, καταγραφής, ανάλυσης και σχολιασμού δεδομένων, τους βοηθά να αντιλαμβάνονται με έγκυρο τρόπο τη βαρύτητα της έρευνας και την αξία της επιστήμης για την πρόοδο και την ευημερία.

Παρόλο που η ΕτΠ έχει υψηλή προτεραιότητα στην ατζέντα πολιτικής της ΕΕ, η αποσύνδεση μεταξύ ΕτΠ και Ανοικτής Επιστήμης είναι πρόδηλη. Πολύ συχνά η ΕτΠ παράγει δεδομένα και αποτελέσματα που παραμένουν ως επί το πλείστον μικρής κλίμακας και ελάχιστα προσβάσιμα. Έτσι, υπάρχει ένα τεράστιο ανεκμετάλλευτο δυναμικό για τη σύνδεσή τους με την πανευρωπαϊκή προσπάθεια για την Ανοικτή Επιστήμη που θα επέτρεπε την ανοικτή, διάφανη και υπεύθυνη κοινή χρήση και επαναχρησιμοποίησή τους, αλλά και τη σύνδεσή τους με τις προσπάθειες για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων κοινωνικών προκλήσεων (βλ. Στόχοι Αειφόρου Ανάπτυξης του ΟΗΕ). Υπάρχει ανάγκη να αναπτυχθεί μια σύνδεση της κοινωνίας με την επιστήμη. Η διεθνής πρακτική έχει δείξει ότι οι ερευνητικές βιβλιοθήκες μπορούν να αποτελέσουν βασικό παράγοντα σε αυτή την προσπάθεια. Πολλές βιβλιοθήκες έχουν αναπτύξει υπηρεσίες υποστήριξης ΕτΠ, ενώ άλλες βασίζονται σε πολίτες για να επεξεργαστούν τις συλλογές τους. Επιπλέον, πρωτοβουλίες ΕτΠ, όπως το SciStarter, συνεργάστηκαν με ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες για την ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών για την καλύτερη δυνατή εφαρμογή κοινών δράσεων.

Εστιάζοντας στην Ανοικτή Επιστήμη που υποστηρίζεται από την ΕτΠ, το έργο αυτό που εντάσσεται στο Erasmus+, Key Action 2, στοχεύει στην άμεση ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων ΕτΠ στον ενάρτετο κύκλο της Ανοικτής Επιστήμης. Υποστηρίζεται ιδιαίτερα μια γεωγραφική περιοχή, η Νοτιοανατολική Ευρώπη (ΝΑ), λόγω της εμφανιζόμενης έλλειψης συνεργιών Ανοικτής Επιστήμης και ΕτΠ. Το έργο λαμβάνει ως ιδανικές τοποθεσίες ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες, οι οποίες λειτουργούν σε ΑΕΙ, που συνεργάζονται με δημόσιες και άλλες βιβλιοθήκες, ως κόμβους ανοικτής γνώσης και καινοτομίας, και συμμετέχουν:

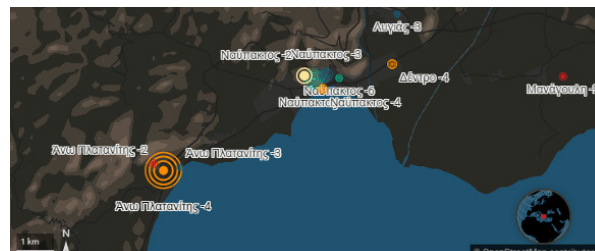

1. LIBER (NL)
2. Cyprus University (CY)
3. Syddansk University (DK)
4. University of Belgrade (RS)
5. University of Torino (IT)
6. National & University Library Zagreb (HR)
7. University of Patras (GR)
8. Sofia University of Library Studies and Information Technologies (BG)

Στο πλαίσιο του έργου CeOS_SE, η Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Πατρών διοργάνωσε την εκδήλωση «Per Scientia, Ad Astra: ενεργοί πολίτες και σκοτεινοί ουρανοί», σε συνεργασία με την Παπαχαραλάμπειο Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου και το ελληνικό παράρτημα της International Darksky Association. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου 2022, στην Παπαχαραλάμπειο Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη με τη συμμετοχή 24 μαθητών από το 2ο Γυμνάσιο Ναυπάκτου.

Σκοπός της παραπάνω δραστηριότητας ήταν να ενημερώσει τους μαθητές για το τι είναι και πώς διεξάγεται η έρευνα της Επιστήμης των Πολιτών, ώστε να συμμετέχουν στη συλλογή δεδομένων για τη μέτρηση και την αξιολόγηση της φωτορύπανσης. Η εκδήλωση ξεκίνησε με μια σύντομη παρουσίαση της Παπαχαραλάμπειο Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Ναυπάκτου και ακολούθησε μια σύντομη εισαγωγή στην έρευνα της Επιστήμης των Πολιτών και στο έργο CeOS_SE από τη Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Πατρών. Ακολούθησε παρουσίαση για τη φωτορύπανση και την επίδρασή της στη φύση και στην αστρονομική παρατήρηση από τον εκπρόσωπο του ελληνικού παραρτήματος της International Darksky Association. Η παρουσίαση επικεντρώθηκε στην ανάγκη ελέγχου της φωτορύπανσης προς όφελος της αστρονομικής έρευνας, της χλωρίδας και πανίδας και της ανθρώπινης υγείας. Το βασικό μήνυμα ήταν ότι η ελεγχόμενη διαχείριση του φωτός μπορεί να βοηθήσει τα αστικά περιβάλλοντα και ότι οι παρατηρήσεις και οι καταγραφές από επιστήμονες-πολίτες μπορούν να βοηθήσουν στη λήψη καλύτερων αποφάσεων. Εξηγήθηκε ότι οι νεαροί επιστήμονες-πολίτες μπορούν να βοηθήσουν στην καταγραφή των βαθμών ορατότητας του σκοτεινού ουρανού, των τύπων φωτός στην περιοχή τους και της θερμοκρασίας του φωτός. Παρουσιάστηκε, επίσης, η μέθοδος έρευνας που χρησιμοποιείται από το IDA και διανεμήθηκε στους μαθητές ένα διαδικτυακό φύλλο καταγραφής φωτορύπανσης που θα έπρεπε να συμπληρωθεί μέχρι τα τέλη Μαΐου, όταν ο νυχτερινός ουρανός θα είναι χωρίς φεγγάρι.

Οι μαθητές χρησιμοποίησαν το έντυπο καταγραφής που ετοίμασε το ελληνικό παράρτημα της IDA και υπήρχαν 20 διακριτές καταγραφείς από εννέα μοναδικούς παρατηρητές. Τέσσερις από αυτούς ήταν κορίτσια και πέντε αγόρια, ενώ η πιο δραστήρια ήταν η «FeyEf». Ενώ οι καταγραφές υποβλήθηκαν σε διαφορετικές ημέρες, με την 26η Μαΐου να είναι η πιο δραστήρια ημέρα από όλες, οι περισσότερες από αυτές εντόπισαν ένα μεσαίο εύρος ορατότητας αστεριών, το οποίο αντιστοιχούσε στο Σχήμα 4 στη φόρμα. Οι περισσότερες καταγραφές της Εικόνας 4 ήταν σε προαστιακή περιοχή, ενώ στο κέντρο της πόλης της Ναυπάκτου παρατηρήθηκαν λιγότερο έναστροι ουρανοί. Ωστόσο, οι λίγες παρατηρήσεις καθαρότερου ουρανού κατάφεραν να δώσουν μεγαλύτερο αριθμό αστεριών και συγκεκριμένα 109, στις κεντρικές συνοικίες της Ναυπάκτου, ενώ τα υπόλοιπα 99 αποδόθηκαν σε περιαστικές περιοχές, όπως ο Άνω Πλατανίτης, το Δένδρο και η Μαναγούλη. Ο παραπάνω χάρτης δείχνει τις καταγραφές ορατότητας αστεριών με τον χαμηλότερο αριθμό να υποδηλώνει χαμηλή ορατότητα και τον υψηλότερο αριθμό να δείχνει υψηλό βαθμό ορατότητας αστεριών.

Τα περισσότερα από τα δημόσια φωτιστικά (30) είναι τύπου τρία, αποκοπής, και τα πιο πολλά από αυτά παρατηρήθηκαν στον Άνω Πλατανίτη. Είναι ενθαρρυντικό ότι στα κεντρικά σημεία της Ναυπάκτου τα φωτιστικά σώματα κόβουν πλήρως τη διάχυση του φωτός και μόνο έξι φώτα είναι μερικής αποκοπής. 55 από τα φωτιστικά χρησιμοποιούν θερμό φως και μόνο 12 χρησιμοποιούν ψυχρό, σχεδόν όλα στην κεντρική Ναύπακτο.

Το επίπεδο γνώσης των μαθητών για την Επιστήμη των Πολιτών και η ικανοποίηση από την εκδήλωση μετρήθηκαν με τη χρήση ερωτηματολογίων, από τα οποία συγκεντρώθηκαν ποιοτικά και ποσοτικά δεδομένα. Τρεις από τους μαθητές δήλωσαν ότι η δραστηριότητα ήταν καλή, 11 ότι ήταν πολύ καλή και 10 ότι ήταν εξαιρετική. Οι μαθητές/μαθήτριες δεν ήταν εξοικειωμένοι με τους όρους Open Science και Citizen Science, καθώς μόνο δύο δήλωσαν ότι ήταν εξοικειωμένοι με τους όρους αυτούς. Ωστόσο, κανένας και καμία από τους μαθητές και τις μαθήτριες δεν είχε συμμετάσχει σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την Επιστήμη των Πολιτών στο παρελθόν. Όλοι τους δήλωσαν ότι η συμμετοχή τους στη δραστηριότητα ήταν πολύ χρήσιμη και ότι έμαθαν νέα πράγματα εκείνη την ημέρα. Τέλος, 21 από τους 24 είπαν ότι θα χρησιμοποιήσουν τις γνώσεις που έλαβαν από αυτή τη δραστηριότητα.

ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΗΓΗ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΥΓΑ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Το θερμοκήπιο του Πανεπιστημίου Πατρών σε πλήρη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας

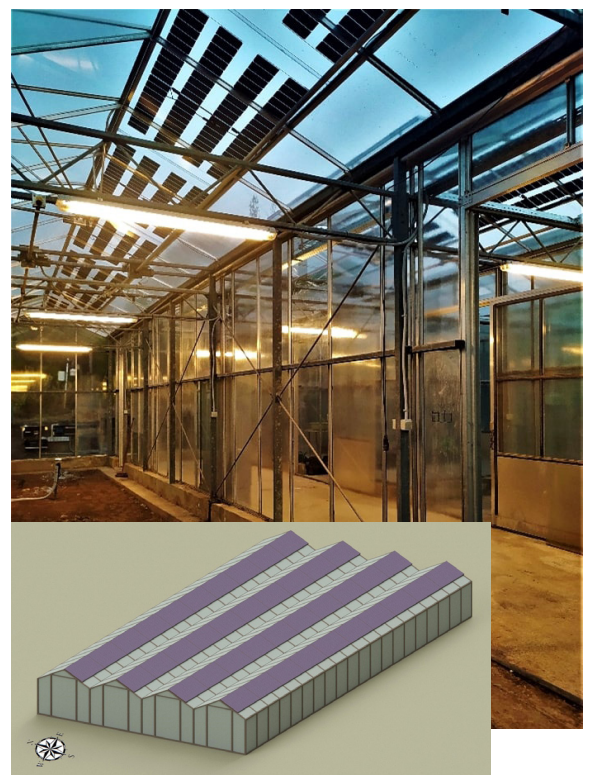
Κατά το ακαδημαϊκό έτος 2021 – 2022 στο Πανεπιστήμιο Πατρών αναπτύχθηκε η πρωτοβουλία ενός εγχειρήματος που αποσκοπεί στην ανάπτυξη καινοτόμων τεχνολογιών. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα στους φοιτητές να έρθουν πιο κοντά στον πρωτογενή τομέα, έναν τομέα που αποτελεί τον σημαντικότερο πυλώνα της ελληνικής οικονομίας και στην πράσινη ενέργεια, η οποία αποτελεί μία «ασφαλή» και σημαντική διέξοδο στο ενεργειακό πρόβλημα που μας στίζει την εποχή μας.

Στο πλαίσιο Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ τριών (3) εργαστηρίων των Τμημάτων Βιολογίας, Γεωπονίας και Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών, το θερμοκήπιο του τμήματος Βιολογίας (Εργ. Φυσιολογίας Φυτών) βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος ως κοινή ερευνητική υποδομή (Core Facility). Η συγκεκριμένη δομή του Πανεπιστημίου Πατρών διακρίνεται για την πραγματική του κλίμακα (205 m²) και την ομοιότητά του με παραγωγικά θερμοκήπια, γεγονός που δίνει το πλεονέκτημα στις ερευνητικές διεργασίες που διεξάγονται πάνω σε καινοτόμες τεχνολογίες να έχουν εμφανές και άμεσο αντίκρισμα στην Πανεπιστημιακή κοινότητα και στην κοινωνία συνολικότερα.

Μέσα σε έναν χρόνο, τα εμπλεκόμενα μέλη ΔΕΠ/ΕΔΙΠ κ. Αγγελική Καυγά, κ. Γιώργος Γραμματικόπουλος, κ. Γεωργία Πετροπούλου και κ. Δημήτρης Τσιπιανίτης, με το συγκεκριμένο εγχείρημα και σε συνεργασία με τον Γενικό Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών του Πανεπιστημίου Πατρών, κ. Φώτη Σκιαδά και με την πλήρη υποστήριξη του Αντιπρύτανη Έρευνας και Ανάπτυξης, κ. Παναγιώτη Δημόπουλου και του Πρύτανη, κ. Χρήστου Μπούρα έφεραν εις πέρας σημαντικές εργασίες αναβάθμισης, που κατέστησαν το θερμοκήπιο πλήρως λειτουργικό.

Πιο συγκεκριμένα επιτεύχθηκε:

- αποκατάσταση λειτουργίας του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού
- αποκατάσταση της λειτουργίας της ηλεκτρολογικής εγκατάστασης
- αποκατάσταση της λειτουργίας του εσωτερικού και εξωτερικού δικτύου ηλεκτροφωτισμού
- σύνδεση με το δίκτυο δεδομένων του Πανεπιστημίου
- αντικατάσταση υαλοπινάκων του καλύμματος και χαλύβδινων στοιχείων του σκελετού που είχαν υποστεί σοβαρές φθορές με το πέρασμα του χρόνου
- εγκατάσταση Αυτόματου Μετεωρολογικού Σταθμού (ΑΜΣ), με όλους τους απαραίτητους αισθητήρες για την καταγραφή όλων των κλιματικών παραμέτρων του μακροκλίματος

- εγκατάσταση δύο συστημάτων λήψης μικροκλιματικών δεδομένων (ad hoc) εντός του θερμοκηπίου, τα οποία αποτελούν σημαντικό εργαλείο για τη διεξαγωγή ερευνών
- αναβάθμιση σε Ψηφιακό θερμοκήπιο μέσω συστημάτων Ευφυούς Γεωργίας (IEnGreen Πρόγραμμα RIS ΠΔΕ) με βάση το Διαδίκτυο των Πραγμάτων (IoT)
- δημιουργία ασύρματου δικτύου λήψης δεδομένων με την εγκατάσταση οπτικών ινών για την απομακρυσμένη επικοινωνία με τον ΑΜΣ, και γενικότερα με το θερμοκήπιο.

Ως προς την ενεργειακή πλευρά, η ανάγκη για τη δημιουργία ενός αυτόνομου ενεργειακά θερμοκηπίου οδήγησε στην ενσωμάτωση στην οροφή του θερμοκηπίου σειράς καινοτόμων ημι-διάφανων φωτοβολταϊκών μονάδων (BSG 250-49), κατάλληλα σχεδιασμένων για θερμοκήπια από την ελληνική εταιρεία Brite Solar. Λαμβάνοντας υπόψη την αναγκαιότητα της ηλιακής ακτινοβολίας για τον φυτικό θόλο, αλλά και ενεργειακές ανάγκες, όπως π.χ. η θέρμανση, ο σχεδιασμός τους είναι τέτοιος ώστε να επιτρέπουν τη ροή της απαραίτητης ηλιακής ακτινοβολίας για την καλλιέργεια, καθώς χαρακτηρίζονται από υψηλή ηλιακή διαπερατότητα, αλλά και υψηλό βαθμό σκέδασης του φωτός, γεγονός που δίνει το πλεονέκτημα αποφυγής επιμέρους έντονων σκιάσεων από πιθανά σκελετικά στοιχεία που βρίσκονται κάτω από αυτά.

Βασικό χαρακτηριστικό των φωτοβολταϊκών μονάδων είναι το γεγονός ότι πρόκειται για φωτοβολταϊκά τύπου διπλής όψης (bifacial), αυξάνοντας την παραγωγή ενέργειας, καθώς η παραγωγή ρεύματος βασίζεται στο φως που προσπίπτει και στις δύο πλευρές της μονάδας, παρουσιάζοντας μέγιστη ονομαστική ισχύ 250 W. Τις φωτοβολταϊκές μονάδες συνοδεύουν η απαραίτητη μπαταρία για την αποθήκευση ενέργειας, ένας ρυθμιστής φόρτισης και ένας υβριδικός inverter, ο οποίος έχει τη δυνατότητα χρήσης της ενέργειας του δημόσιου δικτύου, αν κριθεί απαραίτητο.

Για τη μελέτη και τον έλεγχο της απόδοσης των φωτοβολταϊκών μονάδων και της παραγωγής/κατανάλωσης ενέργειας, προστέθηκαν μετρητές, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα καταγραφής όλων των απαραίτητων δεδομένων, όπως ρεύμα, τάση κ.ά., βασιζόμενοι στο πρωτόκολλο ZigBee για τη μετάδοση των δεδομένων αυτών (Meazon, εταιρεία Διαχείρισης ενέργειας, ευφών κτιρίων & πόλεων).

Beyond the State of the art: η επόμενη ημέρα του παραπάνω εγχειρήματος περιλαμβάνει την εγκατάσταση συστημάτων που θα χρησιμοποιούν την παραγόμενη ενέργεια, όπως π.χ. την εγκατάσταση ενός σταθμού φόρτισης ηλεκτρικών ποδηλάτων/πατινιών για χρήση τους από τα μέλη της Ακαδημαϊκής Κοινότητας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Το θερμοκήπιο του Πανεπιστημίου Πατρών μετά την ανακαίνιση.
Ενσωματωμένα στην οροφή του θερμοκηπίου τα ημι-διάφανα φωτοβολταϊκά πλαίσια.

ΒΗΜΑΤΑ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Αποτελεί κοινή παραδοχή ότι η ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας στη χώρα μας εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από την εκπαίδευση των στελεχών της. Οι γνώσεις και οι δεξιότητες των διοικητικών στελεχών αποτελούν το βασικότερο πυλώνα της βιωσιμότητας της κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Το έργο SocialB χρηματοδοτείται από το ERASMUS+, και έχει ως κεντρικό στόχο να αναπτύξει προσβάσιμο, ποιοτικό και σύγχρονο εκπαιδευτικό υλικό σε ψηφιακό περιβάλλον. Οι συνεργαζόμενοι εταίροι του έργου έχουν ήδη ολοκληρώσει το υλικό αυτό, για την εκπαίδευση υφιστάμενων και μελλοντικών κοινωνικών επιχειρηματιών. Το πρωτότυπο εκπαιδευτικό υλικό της [πλατφόρμας](#) δομείται στις παρακάτω 6 Θεματικές Ενότητες και 24 Εκπαιδευτικές Ενότητες:

- Εισαγωγή στην κοινωνική επιχειρηματικότητα (ιστορική εξέλιξη, αλυσίδα αξίας, κοινωνική καινοτομία, και χρηστή διακυβέρνηση).
- Σχεδιασμός και διοίκηση έργων (σύναψη συμβάσεων, σύνταξη προτάσεων, Ευρωπαϊκά έργα, διοίκηση έργων, ήπιες δεξιότητες).
- Ανθρώπινοι πόροι (Αρμοδιότητες του ΔΑΔ, προσέλκυση & επιλογή προσωπικού, διαχείριση της απόδοσης, ηγεσία και επικοινωνία).
- Χρηματοοικονομικά και οικονομική βιωσιμότητα των κοινωνικών επιχειρήσεων (στρατηγικός σχεδιασμός, επιχειρηματικός σχεδιασμός, χρηματοοικονομικό σχέδιο, και πρόσβαση σε χρηματοδότηση).
- Στρατηγικές ανάπτυξης, μάρκετινγκ και προσέλκυση πόρων για κοινωνικές επιχειρήσεις (ανάπτυξη με στόχο τη κερδοφορία, αξιολόγηση της ανταγωνιστικότητας, ανάπτυξη πόρων από εναλλακτικές πηγές, Μάρκετινγκ, πωλήσεις και δεξιότητες δικτύωσης).
- Εκτίμηση του κοινωνικού αντικτύπου (μεθοδολογία και αξιολόγηση, μέθοδοι ανάλυσης, και σημαντικότητα της επικοινωνίας του αντικτύπου).

Το υλικό του SocialB έχει σχεδιαστεί για κάθε μορφή εκπαίδευσης (δια ζώσης, εξ αποστάσεως, ή blended) και απευθύνεται σε φοιτητές/τριες 3-βάθμιας εκπαίδευσης. Πλαισιώνεται με έτοιμες παρουσιάσεις και προτάσεις για project προς τους εκπαιδευτικούς, Toolkit με 6 καινοτόμες εκπαιδευτικές πρακτικές και αναλυτική μεθοδολογία εκπαίδευσης. Το περιεχόμενο του προγράμματος “SocialB” δημιουργήθηκε με τη συμβολή των Πανεπιστημίου Πατρών, Technological University of the Shannon: Midlands, Midwest (Ιρλανδία), University of Rome “Tor Vergata” (Ιταλία), University of Ljubljana (Σλοβενία). Το πρόγραμμα SocialB είναι έργο συμμαχίας γνώσης (612579-EPP-1-2019-1-IE-EPPKA2-KA).

Τεχνολογία Επαυξημένης Πραγματικότητας στην Εκπαίδευση για την Πράσινη Ανάπτυξη

Δύο χρόνια συνεργασίας για την ανάπτυξη της εκπαίδευσης των παρόχων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΕΚ), στο πεδίο των πράσινων δεξιοτήτων στην επιχειρηματικότητα ολοκληρώνονται με επιτυχία, με την ενεργή συμμετοχή του Πανεπιστημίου Πατρών. Η διεθνής ομάδα του GoGreen συνεργάστηκε με επιτυχία και σχεδίασε: (α) οικολογικό και καινοτόμο πρόγραμμα μαθημάτων αξιοποιώντας την τεχνολογία της επαυξημένης πραγματικότητας, (β) πακέτο εκπαίδευσης που βασίζεται στη προσομοίωση, (γ) MOOC για την κλιματική δράση, και (δ) ειδικό εγχειρίδιο για εισηγήσεις πολιτικής και πρακτικής. Το υλικό αυτό είναι πλέον στη διάθεση των εκπαιδευτών ΕΕΚ, ώστε μέσω της χρήσης της επαυξημένης τεχνολογίας και προσομοίωσης, να ενισχυθεί η ελκυστικότητα και αποτελεσματικότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης σχετικά με την πράσινη ανάπτυξη και την κλιματική αλλαγή. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με υλικό του GoGreen, μπορείτε να επισκεφτείτε την [ιστοσελίδα](#) του έργου και τα κοινωνικά δίκτυα. Το πρόγραμμα GoGreen (2020-1-CY01-KA202-O65983) χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Ιερά Μονή
Αγίας Αικατερίνης Σινά

Στο Σινά στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης στην Αίγυπτο βρίσκεται ο ιστορικός ελαιώνας με ελαιόδενδρα μεγάλης ηλικίας στην τοποθεσία Αγιοι Σαράντα. Εδώ και δύο έτη η κ. Αθηνά Θεοδωρακοπούλου είναι υπεύθυνη για τη βιολογική καλλιέργεια του ελαιώνα. Το ελαιόλαδο που παράγεται είναι άριστης ποιότητας και υψηλής διατροφικής αξίας. Τα δύο τελευταία έτη το ελαιόλαδο αυτό έχει αποσπάσει διεθνή βραβεία για την ποιότητά του στους διεθνείς διαγωνισμούς ελαιολάδου στο Λονδίνο, στον Καναδά και στο Ντουμπάι. Επίσης έχει βραβευθεί το ελαιόλαδο Saint Catherine Sinai με χρυσο μετάλλιο για τις υγειοπροστευτικές του ιδιότητες.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑ

Saint Catherine's Monastery

5/6 18 Midan el-Daher

11271 Cairo, Egypt

Telephone & facsimile: 2069-347-0349

HONORABLE AWARD

The Holy Monastery of the God-Trodden Mount Sinai (Saint Catherine's) in A.R. Egypt, acknowledging the determinative and role and contribution of

Mrs Athina Theodorakopoulou,
researcher of the University of Patras,

to the organic farming and general improvement of the extensive and historical olive gardens of the Sinai Monastery, in a way that ensures the protection of the environment and contributes to the human health, issues this honorary award, as a reward for her ministry to the Monastery and as recognition of her fruitful work.

Mount Sinai, January 4, 2022

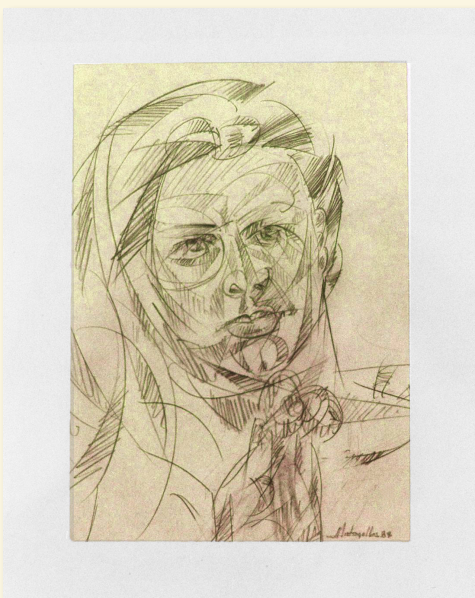
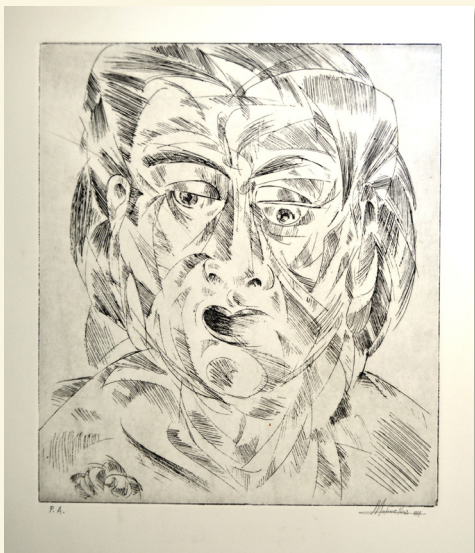
The Archbishop of Sinai, Faran and Raitho DAMIANOS
Abbot of the God-Trodden Mount Sinai (Saint Catherine's)

Υπ-εικονίσεις

Η ΜΗ ΠΕΡΙΦΡΑΣΗ ... ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΤΩΝΕΛΛΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Μιχαήλ Αντωνέλλος γεννήθηκε στην Πάτρα το 1956. Σπούδασε Αρχές Εφαρμοσμένων Τεχνών και Συντήρηση Έργων Τέχνης στη σχολή Δοξιάδη, στην Αθήνα. Στη συνέχεια, Ζωγραφική στην Ιταλία, στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας, στο εργαστήριο του καθηγητή Fernando Farrulli,. Συνέχισε με σπουδές Μουσειολογίας και Ανάλυσης και Κριτικής της Τέχνης στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Τέχνης (UIA) της Φλωρεντίας. Έχει συμμετάσχει σε δώδεκα (12) ομαδικές εικαστικές εκθέσεις. Το 1982, έλαβε τιμητική διάκριση στην πρώτη του συμμετοχή σε έκθεση στην αίθουσα Cennacolo στην Φλωρεντία. Εργάστηκε στη Φλωρεντία σαν ελεύθερος εικαστικός συνεργάτης σε διαφημιστικές εταιρείες, με μια παρένθεση τριετούς υπηρεσίας στην Τριτοβάθμια, στο Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπιστημίου Πάτρας. Παράλληλα δραστηριοποιείται στο χώρο της εικαστικής δημιουργίας, (Γραφιστική, interior design, εικαστικές παρεμβάσεις, σκηνογραφική επιμέλεια θεατρικών παραστάσεων, σχεδιασμό και εικονογράφιση εξώφυλλων δίσκων, εντύπων και βιβλίων). Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Συμμετέχει με το έργο του Αφιλόξενες διαδρομές, στο project Οδότης του Τμήματος Διοίκησης Τουρισμού του Πανεπιστημίου Πατρών.

Ένας πολυεπίπεδος δημιουργός που βαδίζει στις σκιές του φωτός, που απεικονίζει αινιγματικά πρόσωπα και πράγματα και αφήνει το μήνυμά να αιωρείται, ευαίσθητοποιώντας μας στη σκληρή πραγματικότητα της καθημερινότητας.

Ποια η σημασία της καλλιτεχνικής έκφρασης;

Πολύ μεγάλη! Είναι για μένα μια συνεχής εσωτερική αναζήτηση, μια αδιάκοπη ανάγκη που βρίσκει διεξόδους σε πολλαπλές εκφράσεις πέραν των εικαστικών, γι' αυτό και η μακρόχρονη ενασχόλησή μου και σε άλλους χώρους, όπως το θέατρο και η χορωδιακή μουσική.

Στοιχεία έμπνευσης;

Ερεθίσματα προβληματισμού από τα πρώτα μου βήματα ήταν ο άνθρωπος. Σαφής ο ανθρωποκεντρικός προσανατολισμός στις εικαστικές δημιουργίες μου. Η αναζήτηση αέναων και αιώνιων ερωτημάτων που ορίζουν ψυχισμό, συναισθήματα, μορφές ύπαρξης, καθορίζουν τους πειραματισμούς μου στην ανθρώπινη φιγούρα και κυρίως στο πορτραίτο που κυριαρχεί και στη δουλειά μου.

Σε ποια κατηγορία θα εντάσσατε το έργο σας;

Δεν θα έβαζα ετικέτα στη δουλειά μου, πέρα από μια δυναμική παραστατικότητα. Εξάλλου τάσεις, σχολές και ρεύματα καλλιτεχνικά λειτούργησαν σε άλλες εποχές του προηγούμενου αιώνα με διαφορετικά δεδομένα κοινωνικά, ιστορικά κλπ. Στον αιώνα μας η πολυσύνθετη πραγματικότητα και η πολυπλοκότητα των κοινωνικών δεδομένων έχουν οδηγήσει στη χαοτική πλημμυρίδα των άλλοτε συγκεκριμένων καναλιών έκφρασης.

Καλλιτέχνες που πιθανόν επηρέασαν την καλλιτεχνική σας έκφραση;

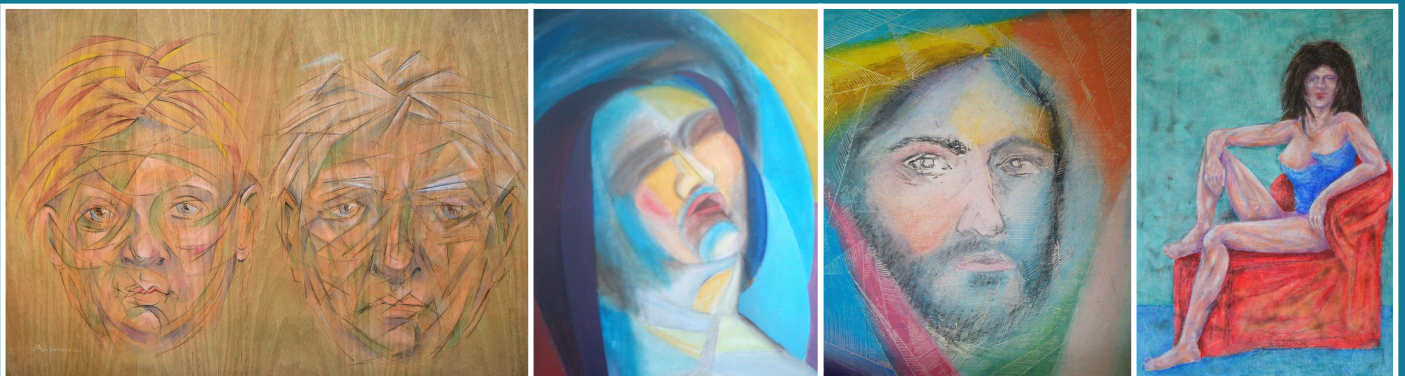
Δεν μου είναι δυνατόν να αναφερθώ συγκεκριμένα, καθώς όλοι και πάντα επηρεαζόμαστε από το μεγάλο ποτάμι καλλιτεχνικής δημιουργίας που κυλά αδιάκοπα. Πιθανόν κάποιες μορφές δημιουργών μας αγγίζουν περισσότερο, μας προβληματίζουν, μας δίνουν ερεθίσματα. Από εκεί και πέρα είναι υπόθεση εσωτερικών διεργασιών και προσωπικών αναζητήσεων.

Ποια τα συνήθη μέσα έκφρασης;

Στη δουλειά μου η μακριά επίδραση της γραφιστικής έχει παίξει σημαντικό ρόλο. Έτσι κυριαρχούν η δυναμική των γραμμών και οι ενιαίες σχετικά λιτές χρωματικές παλέτες. Το μολύβι, οι ξυλομπογιές, οι τέμπρες και κάπου τα ακρυλικά σε σκληρές επιφάνειες είναι τα βασικά μου μέσα έκφρασης.

Ποια η επιθυμητή πορεία του έργου σας;

Δεν υπάρχει ένας καθορισμένος συγκεκριμένος στόχος. Η καλλιτεχνική δημιουργία δεν «καναλιζάρεται», δεν περιφράσσεται, είναι ένα σύμπαν συνεχών πειραματισμών, προβληματισμών, αναζητήσεων. Δημιουργώντας ανακαλύπτονται καινούργιοι δρόμοι, ταξιδεύεις στη ψυχή σου και ταυτόχρονα στη ψυχή των άλλων και μορφοποιείς μικρές ή μεγάλες ανακαλύψεις!

#weareUP2022

14_15_16 / 10 / 2022

Welcome to UP_

Το Πανεπιστήμιο Πατρών υποδέχεται τους πρωτοετείς φοιτητές του με ένα τριήμερο φεστιβάλ και τους «συστήνει» την πόλη.

Συναυλίες,
Live Dj music show,
open air κινηματογραφικές προβολές,
Taste the city,
Magic Bus Patras Tour
και πολλές ακόμα δράσεις...

+
Υποδεχόμαστε
επιτυχημένους Startupper
αποφοίτους του Πανεπιστημίου Πατρών
το Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας
& το Διεθνές Συνέδριο για τα 100 χρόνια
από την Μικρασιατική Καταστροφή

stay tuned

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

«WELCOME TO UP»

Το Πανεπιστήμιο Πατρών
υποδέχεται τους/τις πρωτοετείς
φοιτητές/τριές του
(14-16/10/2022)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ
ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣ

Το Πανεπιστήμιο Πατρών, το τρίτο μεγαλύτερο ακαδημαϊκό ίδρυμα της Ελλάδας, σε συνεργασία με την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, το Επιμελητήριο Αχαΐας και τη συνδρομή του Δήμου Πατρέων, διοργανώνει για πρώτη φορά ένα τριήμερο Φεστιβάλ υποδοχής των πρωτοετών φοιτητών του. Πρόκειται για μια γιορτή που φιλοδοξεί να επεκταθεί σε ολόκληρη την πόλη και να ξεπεράσει τα όριά της · μια γιορτή που έχει ως στόχο να συνδέσει το Πανεπιστήμιο με την Πάτρα και τη Δυτική Ελλάδα, αλλά και τους φοιτητές μεταξύ τους. Το Πανεπιστήμιο θέλει να «ξεναγήσει» τους φοιτητές/τριες στην πόλη, ενώ, παράλληλα, η Πανεπιστημιούπολη ανοίγει τις πύλες της και υποδέχεται Πατρινούς πολίτες και επισκέπτες.

Οι εκδηλώσεις «γνωριμίας» είναι πολλές και διαφορετικές. Περιλαμβάνουν μεγάλα μουσικά events, open air κινηματογραφικές προβολές, αλλά και δράσεις όπως το «Taste the city» και το «Magic Bus Patras Tour». Η κεντρική ιδέα είναι να συνδυάζεται η ατμόσφαιρα γιορτής και με ακαδημαϊκές δραστηριότητες, όπως φαίνεται και από τη διοργάνωση του διεθνούς συνεδρίου για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Οι χώροι των εκδηλώσεων είναι στην καρδιά της πόλης (Πλατεία Βασ. Γεωργίου), στα μεγάλα πολιτιστικά κέντρα της (Αρχαιολογικό Μουσείο), και, βέβαια, στο Campus του Πανεπιστημίου Πατρών.

Το πρόγραμμα είναι σχεδιασμένο με διεθνείς προδιαγραφές, κατά τα πρότυπα μεγάλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του εξωτερικού. Από αυτή την άποψη, είναι, πράγματι, μια πρωτοβουλία που δεν έχει διεξαχθεί ξανά στην χώρα, σε τέτοια κλίμακα. Το Πανεπιστήμιο Πατρών διεκδικεί την «πρωτιά» όχι για λόγους αυτοπροβολής, αλλά επειδή θέλει να κάνει πράξη την εξωστρέφεια, με στόχο την οργανική σύνδεσή του με την Πάτρα και την Δυτική Ελλάδα, την κοινωνία και την αγορά. Όλες οι εκδηλώσεις έχουν ελεύθερη είσοδο και απευθύνονται σε φοιτητές, πατρινούς και επισκέπτες, ενώ κατά τη διάρκεια του τριημέρου όλα τα Μουσεία του Πανεπιστημίου Πατρών θα είναι ανοικτά για το κοινό.

Θα θέλαμε, επομένως, το Φεστιβάλ υποδοχής να μην είναι ένα «στιγμιαίο γεγονός» αλλά να αποτελέσει ένα σταθερό σημείο αναφοράς για τους πρωτοετείς φοιτητές, στην έναρξη κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς. Η προσέγγιση αυτή συνδυάζει το παραδοσιακό «καλωσόρισμα» με μια σύγχρονη αντίληψη για την ένταξη του φοιτητή/της φοιτήτριας στον ακαδημαϊκό χώρο αλλά και στον αστικό ιστό. Οικολογία και πολιτισμός, παιδεία και ψυχαγωγία, ατομική ευθύνη αλλά και συλλογική συνύπαρξη · να μερικές από τις λέξεις-κλειδιά, που θα θέλαμε να χαραχτούν ανεξίτηλα στο νου και στα συναισθήματα των φοιτητών/τριών μας, τώρα που ξεκινούν τη δημιουργική πορεία τους. Ως οργανωμένη ακαδημαϊκή κοινότητα αλλά και ως «ανοιχτή πόλη», η Πάτρα καλωσορίζει τη νέα γενιά και εύχεται να είναι καλοτάξιδος ο δρόμος για τη χαρούμενη γνώση.

Η ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ: 1978 – 1986

Αφιερωμένο σε εκείνη τη φοιτητική παρέα που έχασε το στοίχημα της επαφής,
με την ευχή να το κερδίσει σύντομα...

ΜΕΛΙΩ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Είναι κοινώς αποδεκτό ότι τα φοιτητικά χρόνια αποτελούν ένα όμορφο κεφάλαιο στη ζωή ενός νέου ή μιας νέας. Στο κεφάλαιο αυτό μοιραία καταγράφεται κάθε λεπτό χαράς, αλλά και κάθε λεπτό στεναχώριας, που φάνταζε κάποτε αιώνας για διαφορετικούς λόγους και αυτό επειδή η σημαντικότητά τους αποδυναμώνεται με την πάροδο των ετών. Πλέον εκείνα τα προβλήματα που οδηγούσαν σε αδιέξοδο έχουν μετατραπεί σε γλυκούς προβληματισμούς, σήμα κατατεθέν της ηλικίας. Ωστόσο η ζωή είναι στιγμές είτε καλές είτε κακές, και το πάζλ των φοιτητικών στιγμών είναι ξεχωριστό για κάθε παρέα. Βέβαια, οι στιγμές που μοιράζεσαι με φίλους είναι κοινές. Αυτά τα κοινά είναι που ενώνουν για μια ζωή. Η σπορά των γνώσεων, η επίτευξη των στόχων, το ατελείωτο διάβασμα, η έντονη κοινωνικοποίηση, η ανάληψη των ευθυνών, η απομάκρυνση από την ασφάλεια της οικογενειακής εστίας, η αληθινή φιλία ή και η «ψεύτικη», η εσωτερική αναζήτηση της μοναξιάς είναι σαν ένα εκρηκτικό μείγμα μπαχαρικών που αφήνουν διαφορετική επίγευση στον ουρανίσκο όποιου το γεύεται, όπως ακριβώς το φαγητό που μαγείρεψες ολομόναχος για να υποδεχθείς την παρέα εκείνο το ζεστό καλοκαιρινό βράδυ πριν από την εξεταστική, κατά τη διάρκεια του οποίου ο «Κώστας» έπαιζε γνωστές μελωδίες στην κιθάρα και η «Μαρία» ταξίδευε τους υπόλοιπους με τη φωνή και τη χάρη της.

Όλες αυτές και άλλες πολλές αναμνήσεις ξύπνησαν από τον λήθαργο της καθημερινότητας για όλους που ήταν άμεσα εμπλεκόμενοι στην επανένωση των απόφοιτων ή και έμμεσα. Το Σάββατο 9 Ιουλίου 2022, ύστερα από τέσσερις δεκαετίες, τα μονοπάτια της ζωής διασταυρώθηκαν για περίπου 100 απόφοιτους διαφορετικών Τμημάτων του Πανεπιστημίου Πατρών, στο δικό τους παντοτινό σημείο συνάντησης – στο θέατρο της Φοιτητικής Εστίας Πάτρας. Ποιος όμως είναι ο συνδετικός κρίκος των δικών τους φοιτητικών αναμνήσεων; Μα φυσικά η διαμονή τους στη Φοιτητική Εστία Πάτρας τη χρονική περίοδο 1978-1986. Οι δικές τους προσωπικές εμπειρίες των φοιτητικών χρόνων, τα βιώματά τους στις εγκαταστάσεις της εστίας καθώς και η παραμονή τους στους χώρους του Πανεπιστημίου 24 ώρες το 24ωρο τους χάρισαν ανεπανάληπτες στιγμές νιότης.

Στην αφιερωματική συνάντηση των οικότροφων της ΦΕΠ για τη δεδομένη χρονική περίοδο-πλαίσιο της επανένωσης, παρευρέθηκε ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών, Καθ. Χ. Ι. Μπούρας, ο οποίος υπήρξε τη χρονική περίοδο 1980-1985 φοιτητής του Τμήματος Μηχανικών Η/Υ & Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πατρών. Τόσο με την ιδιότητα του Πρύτανη όσο και με την ιδιότητα του απόφοιτου του Ιδρύματος, ο κ. Μπούρας χαιρέτησε την εκδήλωση και αναφέρθηκε στη δύναμη που κρύβει ένα Πανεπιστήμιο, στους αποφοίτους του, όπως επίσης στην πρωτοβουλία του για την ενίσχυση της κοινωνικής πλατφόρμας των αποφοίτων, η οποία στη συνέχεια παρουσιάστηκε αναλυτικά. Μία από τις πιο «δυνατές» στιγμές της εκδήλωσης ήταν η παρουσία των εργαζόμενων εκείνο το χρονικό διάστημα στην εστία, όπως και η προσφώνηση όλων των συμμετεχόντων τιμώντας όσους κατάφεραν να επισκεφθούν το Πανεπιστήμιο Πατρών με φυσική παρουσία το πρωινό της 9ης Ιουλίου, αλλά και όσους δεν μπόρεσαν, φρόντισαν όμως να στείλουν τις ευχές και τους χαιρετισμούς τους.

Ο κατεξοχήν εμβληματικός χώρος της εστίας διαμορφώθηκε ανάλογα προκειμένου να υποδεχθεί μία ακόμη συνάντησή τους. Τα ταμπλό με ένα σωρό φωτογραφικά στιγμιότυπα που ανέστυραν από το χρονοντούλαπο τους, η προβολή βίντεο και φωτογραφιών ζωντανεύοντας ίσως «ξεχασμένες» κοινές στιγμές τους από εξορμήσεις, καρναβαλικά πάρτυ, αμφιθέατρα, έρωτες, όπως και από το χιονισμένο περιβάλλον του Πανεπιστημίου, καθώς τα αγαπημένα τραγούδια των δικών τους φοιτητικών χρόνων συνόδευαν τις χαλαρές συζητήσεις μεταξύ όλων όσων έδωσαν το παρόν.

Πράγματι, ήταν άκρως συγκινητικό να παρατηρεί κανείς την ένθερμη προσπάθεια ορισμένων να γνωστοποιήσουν στα υπόλοιπα μέλη της οικογένειά τους, μία νεανική συνήθεια, μία κρυμμένη γωνιά, ένα οικείο πρόσωπο από τα παλιά. Ομολογουμένως ήταν η κατάλληλη αφορμή για να ξεκινήσουν ατελείωτες συζητήσεις μεταξύ φίλων και συγγαίτων, η πιο ελκυστική αιτία γνωριμίας και συναναστροφής ολόκληρων οικογενειών μεταξύ τους όπως και το έναυσμα για να μη χαθεί η επαφή με τα πιο όμορφα χρόνια... τα φοιτητικά! Στη συνέχεια, δόθηκε γεύμα στο χώρο του εστιατορίου, όπως τότε. Οι αναμνήσεις από τις ώρες στην ουρά και σε παρέες --τετράδες ή εξάδες (ανάλογα με τη διάταξη τω θέσεων των τραπεζιών)-- πυροδοτήσαν και άλλο τη συναισθηματική φόρτιση της εκδήλωσης εκτοξεύοντας στα ύψη την πληθώρα των εικόνων που πέρασαν σαν ταινία μπροστά από τα μάτια τους. Η συνάντηση των απόφοιτων ολοκληρώθηκε με την περιήγησή τους στα λοιπά κτήρια της Εστίας, ενώ όσο περνούσε η ώρα η νοσταλγική διάθεση χτυπούσε κόκκινο. «Χρώμα δεν αλλάζουνε τα μάτια, μόνο τρόπο να κοιτάνε» ηχούσαν από τα μεγάφωνα της εστίας οι λατρεμένοι στίχοι του Μιχάλη Γκανά με τη ξεχωριστή σύνθεση του Δημήτρη Παπαδημητρίου και τη στιβαρή φωνή του Γεράσιμου Ανδρεάτου στο ομώνυμο τραγούδι.

Μέχρι την επόμενη ανταλλαγή της ματιάς τους, οι εκατοντάδες αναμνηστικές φωτογραφίες και οι ευχές που καταχώρησαν στο ηλεκτρονικό βιβλίο θα τους συντροφεύει. Προς το παρόν, σύμφωνα και με το λατρεμένο άσμα, εκτός από τη συνάντηση στα όνειρα, οι απόφοιτοι του Πανεπιστημίου Πατρών έχουν τη δυνατότητα να ανταμώνουν στον ιστότοπο του κοινωνικού δικτύου κάνοντας την εγγραφή στο παρακάτω σύνδεσμο: <https://alumni.upatras.gr/register/>

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Απόφοιτος του ΠΜΣ του Τμήματος Φιλολογίας, η Μαίρη Σιδηρά ζει και εργάζεται στην Πάτρα, υπηρετώντας το πάθος της για το θέατρο και τη λογοτεχνία με ποικίλες δράσεις: από το 1995 ασχολείται με το θέατρο, παίζοντας και σκηνοθετώντας, από το 2000 εργάζεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, γράφει λογοτεχνία και κριτικά κείμενα, αρθρογραφεί στην Πελοπόννησο, ενώ το θεατρικό της παραμύθι *Ο Ασχημάνθρωπος* (2011), βασισμένο σε παραδοσιακά παραμύθια της Σάμου, βραβεύτηκε στον Α' Πανελλήνιο Διαγωνισμό Θεατρικού Έργου για παιδιά από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου και το Διεθνές Κέντρο Λογοτεχνών και Μεταφραστών που εδράζεται στη Ρόδο.

Φέτος, οι Πατρινοί είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν την εμπνευσμένη της δραματουργική σύνθεση «Ναυαγίων ναυάγια», με αφορμή την οποία το περιοδικό μας της ζήτησε ένα κείμενο για την ωστική δύναμη που κινεί τον πληθωρικό της κοινωνικό και πολιτισμικό ακτιβισμό.

ΜΑΙΡΗ ΣΙΔΗΡΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ, ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΤΟΥ ΠΜΣ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Στάση εις τον ελαιώνα:

μια προσέγγιση στην αναγνωστική απόλαυση

Υπήρξα κληρονόμος ομορφιάς, όπως κάθε παιδί που, αν και μεγάλωνει σε αστικό κέντρο, κατάγεται από χωριό ή νησί, συνώνυμο με μαγνητική φύση, απλόχερη προγονική αγάπη, παιδικές και πρώιμες νεανικές μνήμες και... βιβλιοθήκη. Και εάν η ύπαρξη των τριών πρώτων αυτονόητα λειτούργησε διαπλαστικά για πολλούς συνομηλίκους μου, η βιβλιοθήκη, την εποχή τουλάχιστον εκείνη (μέσα 70 με μέσα 80), δεν ήταν αυτονόητη για τα μαγικά σπίτια της επαρχίας τα ταυτισμένα με τις δοκιμές της ελευθερίας μας και τα όνειρα των διακοπών μας.

Ανεπαισθήτως μου γεννήθηκε η εντύπωση –αν όχι πεποίθηση– ότι η βιβλιοθήκη μου ανήκει, καθώς μόνη σεργιάνιζα, κυρίως τις μεσημεριανές ώρες, στο μοναστήρι της Πάρμας, πονούσα με τον άνθρωπο που γελά, με διαπερνούσε ο έρωτας του Μάριου και της Τιτίκας, σπάραζα με τον βαριόμοιρο Κουασιμόδο, εμπνεόμουν –ακατάπαυστα συγκινημένα– απ' τον Γιάννη Αη Γιάννη, χανόμουν στο κόκκινο και το μαύρο των ερωτικών πλεγμάτων του Ζυλιέν Σορέλ, ερωτευόμουν, μαζί με τη Σκάρλετ, τον Ρετ Μπάτλερ... Η βιβλιοθήκη ανήκε στον μικρότερο αδελφό της μητέρας μου, δημιουργία των μαθητικών, ίσως και των φοιτητικών του χρόνων, και είχε τζαμένια παρά-

θυρα και γαλάζια κουρτίνα. Όταν έφυγε και η γιαγιά, δίκαια ο θείος μου την πήρε μαζί του, στην Αθήνα... Καλύτερα... Η εξίσωσή της με όχημα απόλαυσης μεγεθύνθηκε μέσα μου.

Η αναγνωστική απόλαυση απαιτεί μια τοπιογραφία, το σκηνικό της. Έναν πίνακα να αποθέτεις τα ζαλισμένα απ' τις ζωές των άλλων μάτια σου, μια λεπτομέρεια εσωτερικής διακόσμησης, συνήθως όμως τα οριοθετημένα ανοίγματα του οικιακού χώρου, παράθυρα ή μπαλκονόπορτες. Μα και η ανάγνωση σε εξωτερικό χώρο, υπαίθρια ή αστικά καφενεία, στη φύση καθαυτή, εμπεριέχει ανάλογη «αγρανάπαυση». Σα να επιχειρείται ένα ασύνειδο ζύγισμα εσωστρέφειας εξωστρέφειας, μια στάθμιση της ικανοποίησης, μια εξισορρόπηση της συναισθηματικής ταύτισης –ιδιαίτερα για τους εφήβους, ένα «χέρι» πραγματικού στην ορμή της καταβύθισης. Ο αναλυτικός νους επιχειρεί να κατανοήσει, να προλάβει την εξέλιξη όντας ωστόσο αποσπασματικός και διορατικός, υπό την επήρεια της εμπειρίας. Προπάντων, όμως, η ύπαρξή μας όλη απαιτεί αυτό που ο Παπαδιαμάντης θα ονόμαζε «στάση εις τον ελαιώνα». Παύση της καθημερινής οδοιπορίας, σιγή και μυστική βίωση του μεταίχιμου, του δωρεάν χώρου που κατεзоχήν η πεζογραφική μυθοπλασία εξασφαλίζει ανάμεσα στο «Εγώ» του αναγνώστη και στον Άλλον.

Ακόμη και αν στην αναγνωστική διαδικασία υπεισέρχεται το στοιχείο της αναγκαιότητας (π.χ. ως ύλη φοιτητική), ακόμη και τότε η απόλαυση μπορεί μεν να χάνει τη δυναμική της επενέργειάς της, ακολουθείται όμως συχνά, συγχρόνως προς την ατροφική ανάπτυξη του όλου, από την ακαριαία γέννηση του μερικού θαυμασμού, την ακινητοποίηση του βιαστικού αναγνώστη, όπως, άλλωστε, συμβαίνει σε όλες τις τέχνες, όταν απροσδόκητα ερχόμαστε σε επαφή με το άκουσμα κάποιων μέτρων μουσικών, με ένα αλλόκοτο χρώμα, με διασωσμένα μέλη αρχαίων αγαλμάτων. Παραμένει όμως νόθη η συνάντησή μας με το λογοτεχνικό φαινόμενο, λειψή. Σπεύδω να διευκρινίσω πως και η κριτική ανάγνωση –που συνήθως συντελείται με όρους προσοχής και σεβασμού προς το υποκείμενο έργο– η συχνά διάστικτη σημειώσεων, η εμμονική με την υφολογία, τη διαλογικότητα, τη διακειμενικότητα, την ταυτότητα των ηρώων, την ιστορικότητα, την ειδολογική ένταξη, την πρόσληψη και πλείστες άλλες περιοχές της φιλολογικής έρευνας, φέρει αποτελέσματα ευχαρίστησης στον ασκητή της, συχνά δε το όλον της πλησμονής, ιδίως όταν το λογοτεχνικό πεδίο προσφέρεται κατά τρόπο ιδεώδη για την περιοχή της έρευνας.

Ο Λογγίνος, μας θυμίζει ο Harold Bloom, έλεγε ότι «εκείνο που έχουν λησμονήσει οι αποστρεφόμενοι το αισθητικό είναι η απόλαυση»¹. Η δε Julia Kristeva, διατείνεται πως «κανείς μας δεν απολαμβάνει χωρίς να αντιμετωπίζει ένα εμπόδιο, μια απαγόρευση, μια αυθεντία, ένα νόμο που μας επιτρέπει να αναμετρηθούμε μαζί του ως αυτόνομοι και ελεύθεροι [...]»². Η ίδια αποφαινεται πως ως εμπειρία η αναμέτρηση έχει να κάνει με την «ανα-γέννηση του νοήματος για τον άλλο»³, με τη σύνθεση επομένως μιας καινούριας βαθμίδας στη διαλεκτική κλίμακα που υφέρπει στη συνειδησιακή μας δομή. Προκειμένου, μάλιστα, για το λογοτεχνικό φαινόμενο, η Kristeva καταδεικνύει τη γλώσσα και την υφολογική της κάθε φορά περιπέτεια ως το μέσο που ερεθίζει τους υποδοχείς της απόλαυσης διεγείροντας νου και φαντασία σε μια νέα εικόνα «του άλλου». Απαντώντας, μάλιστα, στο συχνό ερώτημα που της έθεταν περί εντοπισμού του επιθυμητικού αντικειμένου, του «αντικειμένου α» κατά Barthes, στη λογοτεχνία, εξαιρεί τη γλώσσα ως αποκλειστικό πρόξενο επιθυμίας προκειμένου για τον λόγο. Και τούτο διότι, όπως αναφέρει, «[...] η γλώσσα είναι εκείνη που διανοίγει πόρους προς κάθε είδους εξωτερικότητα: κανείς και τίποτε άλλο. [...]»⁴.

Στην περίπτωση της αδιαμεσολάβητα απολαυστικής εφηβικής ανάγνωσης, οι ήρωες, με τις «ποικίλες προσαρμογές τους», διοργανώνουν έναν συνεκτικό φαντασιακό κόσμο στον οποίο ο νέος άνθρωπος μετέχει μετά πάθους. Σαγηνευμένος, συχνά υποβάλλεται σε μια ασυναίσθητη επιλογή κοινωνικών μοντέλων, ενώ υιοθετεί ενσάρκωμένα –μέσω των ηρώων και του αφηγητή– ηθικά προτάγματα. Ένας θαυμαστός νέος κόσμος πλάθεται κάθε φορά που ένας/μία νέος/-α ανοίγεται με διεγερμένο πάθος στη χώρα των βιβλίων. Ένας Οδυσσεάς θα διασχίσει τα πελάγη, σπάζοντας την Ιθάκη της οικογενειακής παράδοσης, κάποτε δραπετεύοντας κι από την εποχή του.

1. Harold Bloom, *Ο Δυτικός Κανόνας. Τα βιβλία και τα σχολεία των εποχών*. Μετάφραση Κατερίνα Ταβαρτζόγλου, Εισαγωγή – Επιμέλεια Δημήτρης Αρμάος, Gutenberg, Αθήνα 2007, σ. 50.

2. Julia Kristeva, *Νόημα και μη νόημα της εξέγερσης*. Μετάφραση Νίκος Ηλιάδης, Scripta, Αθήνα 2010, σ.25.

3. Julia Kristeva, ό.π., σ. 27.

4. Julia Kristeva, ό.π., σ. 117.

Εάν, ωστόσο, η συνήθης στάση του εφήβου είναι να ενστερνιστεί, τουλάχιστον αρχικά, το «σχέδιο» ζωής που καταστρώνει ο/η δαιμόνιος στην αποπλάνηση μυθιστορηματικός λόγος, ο ενήλικας δεν απομυζά αδιαμαρτύρητα αλλότρια μοντέλα ζην. Σε διαρκή αναζήτηση του άλλου, του ήρωα, του αφηγητή, των προσωπείων και των σχέσεων αυτών, σε επίπεδο διαπροσωπικό, έμφυλο, κοινωνικό, κ.λπ., ο ενήλικας ανανεώνει το προσωπικό του ιδεολόγημα, κρίνοντας, εξαίροντας και διαφωνώντας προς τη μυθιστορηματική οπτική. Σε αντιδιαστολή προς τη ρευστότητα του πραγματικού, το παγιωμένο μορφικά μα αεικίνητο ερμηνευτικά λογοτεχνικό έργο προσφέρεται για μια μετάληψη του ανθρώπινου και μια αναδιευθέτηση της νοηματικής μας πρόσληψης απέναντι σ' αυτήν την ίδια την πολύμορφη και πολυκύμαντη ζωή.

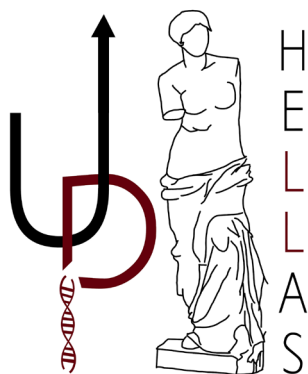
Στάση εις τον ελαιώνα; Ναι. Γιατί τότε η τέχνη του λόγου ασκεί όλη της τη μαγγανεία στην παραδομένη μας ύπαρξη. Τότε μπορούμε να κοιτάξουμε γύρω και εντός μας, ανανεώνοντας τον χρόνο της απόλαυσης, εντάσσοντας τον σε προσωπικές στιγμές όπου νηφάλια το πνεύμα μας να κατανεύσει στο διαφορετικό και οι αισθήσεις μας να απορροφήσουν ως λίπασμα το αλλότριο.

Πού όμως οφείλεται η βαθιά αυτή τέρψη που προξενεί η λογοτεχνία, όταν βέβαια, μετά κριτηρίων, της παραδοθούμε; Πρώτον, στην απαρέγκλιτη σχέση της λογοτεχνίας με την πεμπτουσία της ιδιοσυστασίας μας, τον λόγο, τον βυθισμένο, όπως η Ψυχανάλυση με τον Jacques Lacan και άλλους διακονητές της ισχυρίστηκαν, στο ίδιο το ασυνείδητό μας. Δεύτερον, στη σχέση της με τα «επικίνδυνα πεδία», τα άρρητα και τα μυστικά του κόσμου και τη σκηνοθεσία που επιχειρεί ανάμεσα στα πάθη και τα πιστεύω των ανθρώπων. Τρίτον, στην εγγενή της συγγένεια προς τις ανθρωπιστικές ηθικές και φιλοσοφικές αξίες, ιδίως κατά την τελευταία 30ετία, όταν οι Umberto Eco, Paul Ricoeur, Tzvetan Todorov κ.ά. επανέφεραν τη σημασία του είδους των ιδεών και του νοήματος εν γένει. Τέταρτον, πάντα ο άνθρωπος κλονιζόταν όταν η ταυτότητά του ή οι ταυτότητές του διασείονταν. Πολύ περισσότερο σ' αυτήν την παράταση αμφιβολίας που γνωρίζει κατά την τελευταία εικοσαετία. Πόσο μάλλον όταν αναγνωρίζει ως δυσοίωνα και τραγικά τα παρόντα και τα μέλλοντα. Όταν ο πολυκερματισμός του ιδίου, οι εγνωσμένες ή ανεπίγνωστες αντινομίες του, τον δυσκολεύουν να ψαύσει το πρόσωπό του. Στον αντίποδα, η λογοτεχνική μας παράδοση προσφέρεται για μια εμπειρία ενότητας, για μια ιστορία, ένα αφήγημα του ανθρώπου. Ακόμη κι αν αυτό πραγματεύεται τη δυστοπία και την κατάλυση της ζωής, δεν παύει να εκφέρεται με όρους συνοχής για την αντίληψή μας. Ακόμη κι αν ο λόγος γραμματοσυντακτικά είναι απορρυθμισμένος. Βέβαια, αυτό το τελευταίο το έλυσε παραδειγματικά από τη δεκαετία ήδη του 60 ο Χειμωνάς... Η συνέπεια στην έλλειψη και την παραβίαση δεν κλονίζουν το κοινό αίσθημα ούτε καν ως προς την αναγνώριση του είδους. Η μυθοπλαστική αφήγηση θα παραμένει η αγαπημένη μας στάση για να κοιτάξουμε τον εαυτό μας και τον άλλον.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΔΙΑΒΡΩΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΗ-ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΠΙΡΗ

ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ, TEAM LEADER UPHELLAS

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΛΛΑΡΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ, TEAM LEADER UPHELLAS

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ, ΜΕΛΟΣ UPHELLAS

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ «UPHELLAS» ΣΤΗΝ **ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΤΡΑΚΑ**

Πώς προέκυψε η ιδέα να δημιουργηθεί η ομάδα αυτή; Με ποια αντικείμενα ασχολείστε συγκεκριμένα;

Δ.-Ν. Καπίρης: Όλα ξεκίνησαν τον Νοέμβριο του 2021, όταν ο κ. Βασιλόπουλος μας ενημέρωσε, στο μάθημά του, για το iGEM. Μετά από 3 εξάμηνα σπουδών εξ αποστάσεως, λόγω της πανδημίας, ένιωσα ότι αυτή είναι η ευκαιρία μου να μπω επιτέλους στον κόσμο της Βιολογίας. Χωρίς δεύτερη σκέψη αποφάσισα ότι θα λάβω μέρος στον διαγωνισμό. Η καλή μου φίλη και συμφοιτήτρια Δήμητρα Κολλάρου ήταν η πλέον κατάλληλη συνοδοιπόρος για αυτό το ταξίδι που ξεκίνησε έναν μήνα αργότερα. Κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων αναζητούσαμε συνεχώς ιδέα για το project μας και μέλη για να στελεχώσουμε την ομάδα μας, η οποία μετά το πέρας των διακοπών ήταν έτοιμη. Και το όνομα αυτής... «UPHELLAS».

Μετά από ώρες συζητήσεων, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με την προστασία των μαρμαρίνων μνημείων από τη βιοδιάβρωση με μεθόδους συνθετικής βιολογίας και βιοτεχνολογίας, υπηρετώντας έτσι και το slogan του διαγωνισμού (local people solving local problems).

Πώς νιώθετε που συμμετέχετε φέτος για πρώτη φορά στον διεθνή διαγωνισμό συνθετικής βιολογίας της iGEM;

Δ.-Ν. Καπίρης: Όταν άρχισε η όλη διαδικασία του iGEM ήξερα ότι αυτό που πάμε να κάνουμε είναι δύσκολο, όμως δεν φανταζόμουν ότι θα συναντήσουμε όλα αυτά τα εμπόδια που συναντάμε ακόμα και τώρα, δύο μήνες πριν από τον διαγωνισμό. Παρ' όλα αυτά, ο ενθουσιασμός μου αναζωπυρώνεται σε κάθε δυσκολία που η ομάδα μου καταφέρνει να ξεπεράσει. Αισθάνομαι μεγάλη υπερηφάνεια και χαρά που θα συμμετάσχω στο iGEM 2022.

Δ. Κολλάρου: Η συμμετοχή μας στον διεθνή διαγωνισμό βιολογίας iGEM είναι αποτέλεσμα της σκληρής καθημερινής δουλειάς μας εδώ και περίπου έναν χρόνο. Το ότι θα πάμε στο Παρίσι, για μένα προσωπικά, φαντάζει απίστευτο. Τα συναισθήματα για τη συμμετοχή μας είναι ανάμεικτα. Από τη μια νιώθω τεράστια ευλογία που

θα καταφέρουμε να συναναστραφούμε με προσωπικότητες παγκοσμίου βεληνεκούς στον χώρο της βιολογίας και θα μπορέσουμε να ακούσουμε τις ρηξικέλευθες ιδέες τους. Από την άλλη, βέβαια, νιώθω μεγάλη περηφάνια που τα καταφέραμε!

Δ. Σωτηροπούλου: Προσωπικά είμαι ενθουσιασμένη, αλλά και λίγο αγχωμένη, καθώς το αντικείμενό μας είναι κάτι με το οποίο δεν είχε τύχει να ασχοληθώ ξανά, αφού είναι αρκετά εκτός του τομέα των σπουδών μου. Νομίζω, όμως, πως όλοι ανυπομονούμε!

Πάνω σε τί θα διαγωνιστείτε ακριβώς;

Δ. Κολλάρου: Ο διαγωνισμός iGEM πρόκειται ουσιαστικά για ένα μεγάλο expo συνθετικής βιολογίας. Κάθε ομάδα παρουσιάζει μια ιδέα που, προκειμένου να υλοποιηθεί, αξιοποιεί μηχανισμούς τόσο της βιολογίας, όσο και της μηχανικής (συνθετική βιολογία με άλλα λόγια). Στο Παρίσι κάθε ομάδα θα βρεθεί μπροστά από κριτές, οι οποίοι θα αξιολογήσουν το επιστημονικό της έργο, καθώς και τις δράσεις της στην πορεία της χρονιάς και ανάλογα με το πόσα κριτήρια έχουν υλοποιήσει, τους απονέμεται χάλκινο, ασημένιο ή χρυσό μετάλλιο. Ταυτόχρονα, υπάρχουν και βραβεία, όπως το Best promotion video, τα οποία απονέμονται σε μία ομάδα παγκοσμίως.

Εκτός από την αγάπη για τη βιολογία, τι άλλα ενδιαφέροντα έχετε στον ελεύθερό σας χρόνο;

Δ.-Ν. Καπίρης: Σπουδάζω κλασικό αρμόνιο και θεωρία της μουσικής, παρακολουθώ μαθήματα Γερμανικών και γυμνάζομαι. Ακόμη, μου αρέσει να ταξιδεύω για να εξερευνώ τον κόσμο.

Δ. Κολλάρου: Λατρεύω τα ταξίδια και όταν δεν τα κάνω, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων, μου αρέσει να τα οργανώνω για να μπορέσω να τα υλοποιήσω σε δεύτερο χρόνο! Επιπλέον, άλλο ένα πάθος μου είναι τα επιτραπέζια παιχνίδια μαζί με φίλους.

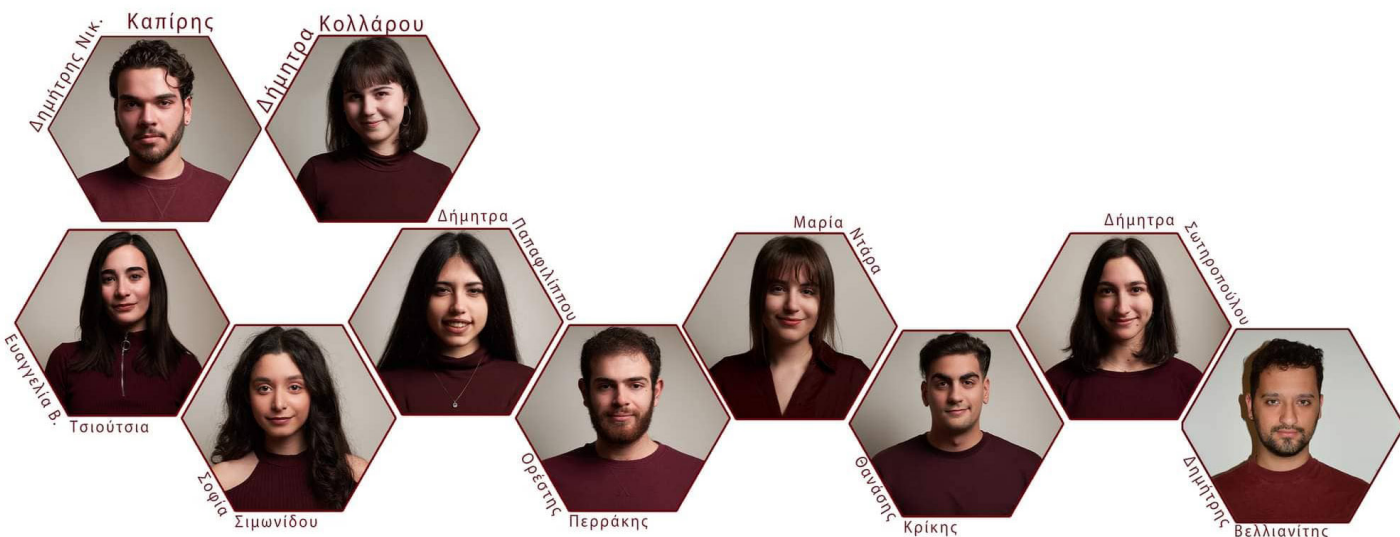
Δ. Σωτηροπούλου: Ασχολούμαι κατά βάση με τον χορό και τη γυμναστική. Επιπρόσθετα, είμαι ραδιοφωνική παραγωγός στον σταθμό του Πανεπιστημίου Πατρών. Η εκπομπή λέγεται οι Αντιγόνες. Συμπααραγωγός μου είναι η Κλεοπάτρα Τσοχαντζή.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια αναφορικά με τη βιολογία και το ερευνητικό κομμάτι ευρύτερα;

Δ.-Ν. Καπίρης: Τον χειμώνα πρόκειται να εκπονήσω τη διπλωματική μου εργασία. Το θέμα θα είναι σχετικό με τη Μοριακή Γενετική. Στο μέλλον επιθυμώ να ασχοληθώ με την έρευνα στον τομέα της Γενετικής.

Δ. Κολλάρου: Μέχρι στιγμής όλα δείχνουν πως θα ασχοληθώ εργαστηριακά με το κομμάτι της βιοχημείας. Τουλάχιστον στο κομμάτι της διπλωματικής μου η συνέχεια παραμένει ένα μυστήριο.

Δ. Σωτηροπούλου: Η έρευνα είναι ένα ενδιαφέρον μονοπάτι. Μπορεί να το ακολουθήσει κάποιος, αφού τελειώσει την ιατρική, αν και προσωπικά προτιμώ την κλινική άσκηση του επαγγέλματος, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν θα τα συνδυάζα αν μου δινόταν η ευκαιρία.

ΟΤΑΝ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΓΧΡΩΤΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΩΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΙΑ

ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ANNA

ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

ΡΟΥΣΣΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

Ο Πανελλήνιος χαρακτήρας της Ένωσης

Η G.P.S.F. (Greek Pharmaceutical Students' Federation) ή αλλιώς Ε.Φ.Φ.Ε. (Ένωση Φοιτητών Φαρμακευτικής Ελλάδας) είναι μια εθελοντική, μη κερδοσκοπική, μη κυβερνητική και μη συνδικαλιστική ομάδα φοιτητών Φαρμακευτικής. Μέλος της μπορεί να γίνει κάθε φοιτητής Φαρμακευτικής, προπτυχιακός, μεταπτυχιακός και υποψήφιος διδάκτορας που φοιτά σε κάποιο από τα τρία Τμήματα Φαρμακευτικής στην Ελλάδα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πάτρα). Η GPSF εδρεύει στην Αθήνα και από το 2020 διαθέτει παράρτημα και στην Πάτρα, την GPSF Patras.

Όραμα της Ε.Φ.Φ.Ε. είναι να εκπροσωπεί κάθε φοιτητή Φαρμακευτικής της Ελλάδας που αποτελεί μέλος της και να προάγει τη συνεργασία για την εξέλιξη της φαρμακευτικής και της υγειονομικής περιθαλψής, τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ φοιτητών από όλη την Ελλάδα, την προαγωγή της διεπιστημονικότητας και φυσικά την καλλιέργεια της ιδέας του εθελοντισμού. Η ενημέρωση του ευρέως κοινού σε θέματα αγωγής υγείας και κοινωνικού ενδιαφέροντος, η ενημέρωση των φοιτητών Φαρμακευτικής για τις επαγγελματικές τους προοπτικές, καθώς και ο εφοδιασμός τους με δεξιότητες που δεν διδάσκονται στα πανεπιστημιακά έδρανα, όπως τα Soft Skills, αποτελούν μερικούς ακόμη από τους στόχους της ομάδας.

Ο ευρωπαϊκός χαρακτήρας της Ένωσης

Η GPSF είναι το μοναδικό επίσημα αναγνωρισμένο τακτικό μέλος, αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, της E.P.S.A. (European Pharmaceutical Students' Association), δηλαδή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φοιτητών Φαρμακευτικής. Με την ένταξη στην GPSF, κάποιος γίνεται αυτομάτως μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας ομάδων φαρμακευτικής! Έτσι, τα μέλη έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε δράσεις διεθνούς επιπέδου, όπως τα συνέδρια της E.P.S.A.: Autumn Assembly, Annual Congress και Summer University, τα οποία προσφέρουν γνώσεις και εμπειρίες, το Twinnet program, πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών μεταξύ φοιτητικών ομάδων από διάφορες χώρες και το Mentoring Project, στο οποίο ένας φοιτητής έχει τη δυνατότητα για 6 μήνες να έλθει σε επαφή με έναν μέντορα, για να γνωρίσει καλύτερα ένα πεδίο που τον ενδιαφέρει, αλλά και πολλές ακόμα δράσεις!

Μάλιστα, η GPSF εξασφάλισε για πρώτη φορά τη διοργάνωση του Πανευρωπαϊκού Συνεδρίου Φοιτητών Φαρμακευτικής της EPSA (Autumn Assembly) στη χώρα μας. Το 18th EPSA Autumn Assembly θα διεξαχθεί το διάστημα 1-6/11/22 στην Αθήνα. Πρόκειται για ένα συνέδριο που θα έχει προβολή σε όλη την Ευρώπη. Μέσω αυτού, η παρουσία μας στην Ευρώπη θα εδραιωθεί ακόμη περισσότερο και περισσότεροι φοιτητές Φαρμακευτικής θα γνωρίσουν αυτόν τον οργανισμό που συνεισφέρει στην εξέλιξη των φοιτητών Φαρμακευτικής με αμέτρητες ευκαιρίες!

Η GPSF Patras ιδρύθηκε το 2020 και μέλη της μπορούν να γίνουν προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές, καθώς και υποψήφιοι διδάκτορες του Τμήματος Φαρμακευτικής Πατρών. Το παράρτημα της Πάτρας έχει διοργανώσει πολλές δράσεις, σε συνεργασία με φορείς και φοιτητικές ομάδες του Πανεπιστημίου Πατρών, με τη στήριξη του Τμήματος Φαρμακευτικής Πατρών και των μελών του.

Στις επιστημονικές της δράσεις, η ομάδα διοργανώνει πολλές επιμορφωτικές ημερίδες και διημερίδες ιατροφαρμακευτικού και διεπιστημονικού χαρακτήρα, όπως Διατροφή & Υγεία, Φαρμακευτική & Εγκληματολογία, αλλά και τις εξελίξεις πάνω στη νόσο COVID-19, τις θεραπείες και τη συμβολή της τεχνολογίας mRNA. Επιπλέον, λαμβάνουν χώρα εκπαιδευτικά workshops, όπως το workshop Πρώτων Βοηθειών, το οποίο η ομάδα πραγματοποίησε φέτος, σε συνεργασία με το παράρτημα ΕΚΑΒ στην Πάτρα.

Το 2020, η ομάδα καλωσόρισε δυο νέες δράσεις: τη δράση *Learn from the experts*, η οποία προσφέρει τη δυνατότητα στα μέλη της ομάδας να συζητήσουν με κάποιον ειδικό, μέσω μιας συνέντευξης, για ένα θέμα που απασχολεί τους φοιτητές σε θέματα υγείας, καθώς και τα Επιστημονικά Άρθρα, σε συνεργασία με μέλη ΔΕΠ Τμημάτων Φαρμακευτικής όλης της χώρας, τα οποία αναρτώνται στο site της ομάδας.

Η ομάδα πραγματοποιεί πολύ συχνά Health Campaigns, εκστρατείες ευαισθητοποίησης, με στόχο την ενημέρωση του κοινού σε θέματα ιατροφαρμακευτικού χαρακτήρα, όπως ο εμβολιασμός κατά της γρίπης, ενώσεις και τροφές που ενισχύουν την μνήμη, ιατρικές εξετάσεις που είναι απαραίτητες για τις γυναίκες, η διαφύλαξη της παιδικής υγείας και καμπάνιες για τον καρκίνο.

Παράλληλα, πραγματοποιούνται δράσεις προς ευαισθητοποίηση για θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος, όπως η εξάλειψη της έμφυλης βίας, inspirational stories, όπως η ιστορία του Stephen Hawking και η ALS, ενημερώσεις για την γραφή Μπράιγ, γυναίκες στην STEM, ΔΟΑΤΚΙ+ ορατότητα στην υγεία και την STEM, ο ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων, ο αυτισμός και το Σύνδρομο Down. Στην ίδια κατεύθυνση, διοργανώθηκαν εθελοντικές δράσεις, όπως η συμμετοχή στο Pink the city, η φωτογράφιση για την πρόληψη του καρκίνου του μαστού σε συνεργασία με το Άλμα Ζωής Ν. Αχαΐας, η αιμοδοσία σε συνεργασία με τη μονάδα αιμοδοσίας του ΠΓΝΠ Πατρών και η συλλογή τροφίμων σε συνεργασία με το Χαμόγελο του Παιδιού.

Στο πλαίσιο εκπαιδευτικών δράσεων επαγγελματικής ανέλιξης, η GPSF Patras και η GPSF Athens πραγματοποίησαν το Career Month, μια εκδήλωση με στόχο την ενημέρωση των φοιτητών Φαρμακευτικής για τις επαγγελματικές τους προοπτικές και τη γνωριμία τους με καταξιωμένους επιστήμονες και επαγγελματίες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Παράλληλα, διοργανώθηκε διημερίδα σχετικά με το μέλλον του φαρμακείου.

Μέσα στη χρονιά, πραγματοποιήθηκαν δράσεις, όπως η ενημέρωση για Erasmus, «Pharmacy and Erasmus: one step away» σε συνεργασία με τη φοιτητική ομάδα ESN UoPa, αλλά και webinar σχετικά με τα κριτήρια επιλογών μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών σε συνεργασία με το Γραφείο Κοινωνικής Μέριμνας. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε ημερίδα σχετικά με τη χρηματοδότηση Έρευνας και Επιχειρηματικότητας σε συνεργασία με το Τμήμα Ε.Δ.Κ.Ε. του Πανεπιστημίου Πατρών. Διοργανώθηκαν, επίσης, εκπαιδευτικές εκδρομές στην εταιρεία καλλυντικών APIVITA, στο Ινστιτούτο Pasteur, στη φαρμακευτική εταιρεία Uni Pharma, καθώς και στη φαρμακευτική βιομηχανία Boehringer Ingelheim. Διεξήχθησαν Trainings από τις Υπεύθυνες Ομαδικής Ενδυνάμωσης της ομάδας, όπως το Soft Skills Training σε συνεργασία με την εταιρεία OWIWI για την παροχή ψυχομετρικού test, καθώς και Public Speaking Training σε συνεργασία με τον φαρμακοποιό και κοινωνιολόγο Καλλιβωκά Ανδρέα, με στόχο την καλλιέργεια σημαντικών δεξιοτήτων τόσο στην κοινωνική όσο και την επαγγελματική ζωή. Παράλληλα, πραγματοποιούνται Brainstormings και Team Bonding δράσεις, που εξασφαλίζουν την ενότητα των μελών της ομάδας. Τέλος, η ομάδα συμμετέχει σε δρώμενα της Πανεπιστημιακής Κοινότητας, όπως το συνέδριο Soft Skills for the Youth σε συνεργασία με άλλες φοιτητικές ομάδες και την ομάδα UPENSKILLS, ενώ έδωσε το παρόν στο 1^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Εθελοντισμού.

«Αποτελέσα Γραμματέας του Παραρτήματος το 2021. Πριν αποτελέσω ενεργό μέλος της ομάδας της GPSF, είχα παρακολουθήσει πολλές από τις δράσεις της ως θεατής. Το να ενταχθώ στην ομάδα ήταν κάτι το οποίο ήθελα πολύ, όσο παρακολουθούσα δράσεις της. Η ομάδα έχει πολλά να σου προσφέρει! Πιστεύω στη GPSF και στους στόχους της!».

Θεοδώρα Ρούσσου
Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια Φαρμακευτικής Πατρών

«Αποτελώ ενεργό μέλος της GPSF σχεδόν τα τελευταία δύο χρόνια. Μέσα σε αυτό το διάστημα, έχω λάβει μέρος σε πληθώρα webinars οργανωμένα από την GPSF, αποκτώντας έτσι πολλές γνώσεις. Ακόμα, τα trainings της ομάδας πέρα από τον επιμορφωτικό τους χαρακτήρα, έχουν και σαν στόχο τη διασκέδαση και τη σύσφιξη των σχέσεων των μελών. Έτσι, γνώρισα καινούργια άτομα και ένιωσα πολύ γρήγορα να εντάσσομαι σε μια πολύ όμορφη ομάδα με την οποία ανταλλάσσουμε απόψεις και γελάμε. Σημαντικό είναι και το γεγονός ότι όντας μέλος της GPSF αποτελείς συγχρόνως και μέλος της EPSA και μπορείς να συμμετέχεις και στις δικές της δράσεις. Μια από αυτές, στην οποία έλαβα μέρος, ήταν το EPSA's mentoring project μέσω του οποίου είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω για έξι μήνες με έναν επαγγελματία υγείας καθώς και να γνωρίσω φοιτητές Φαρμακευτικής από άλλα κράτη της Ευρώπης. Συνεπώς, η GPSF είναι μια ομάδα γεμάτη εμπειρίες που κάθε φοιτητής θα έπρεπε να ζήσει».

Άννα Μανιατοπούλου
Προπτυχιακή Φοιτήτρια Φαρμακευτικής Πατρών

«Διετέλεσα Πρόεδρος του Παραρτήματος στην Πάτρα και συνεχίζω να είμαι ενεργό μέλος. Η GPSF για μένα είναι κομμάτι της πορείας μου ως φοιτήτρια Φαρμακευτικής. Η GPSF θεωρώ πως εξελίσσεται διαρκώς και, όχι μόνο πετυχαίνει τους στόχους της, αλλά συχνά τους ξεπερνά. Είναι μια μοναδική εμπειρία το να είσαι μέλος σε αυτή την ομάδα και σίγουρα έχεις να μάθεις και να δώσεις πολλά».

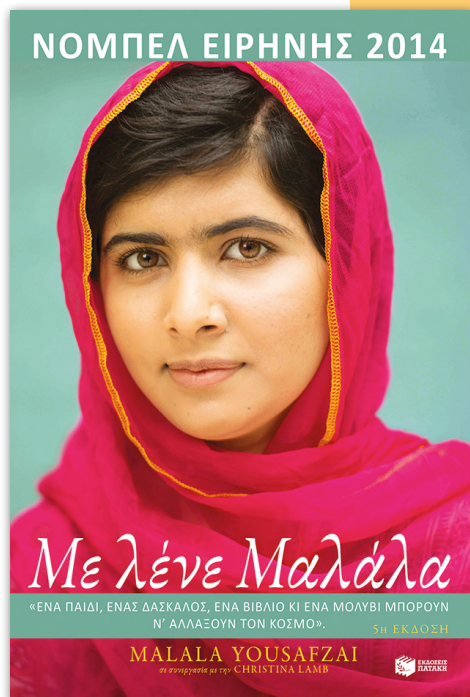
Αλεξία Αβραμοπούλου
Προπτυχιακή Φοιτήτρια Φαρμακευτικής Πατρών

Είτε είσαι φοιτητής Φαρμακευτικής, είτε όχι, σε περιμένουμε στις όμορφες δράσεις μας, καθώς, όπως λέει και το motto της ομάδας μας,

“When science meets creativity,
great things happen!”.

BIBΛΙΟ

ΜΕ ΛΕΝΕ ΜΑΛΑΛΑ: ΟΤΑΝ Η ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΜΟΡΦΩΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΝΙΚΑ ΤΙΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΩΝ ΤΑΛΙΜΠΑΝ

Μαλάλα Γιουσαφζάι και Patricia McCormick, Με λένε Μαλάλα, Πατάκης, Αθήνα, 2014.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Με λένε Μαλάλα
«ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ, ΕΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ, ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΚΙ ΕΝΑ ΜΟΛΥΒΙ ΜΠΟΡΟΥΝ
Ν' ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ».
5η ΕΚΔΟΣΗ
MALALA YOUSAFZAI
σε συνεργασία με την CHRISTINA LAMB
ΠΑΤΑΚΗΣ

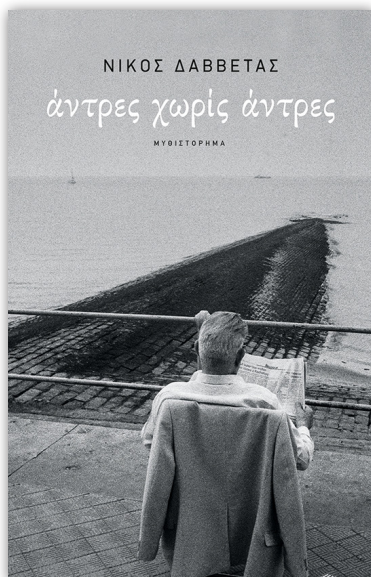
Πριν από μία δεκαετία, η δεκαπεντάχρονη τότε Πακιστανή μαθήτρια, Μαλάλα Γιουσαφζάι, έπεσε θύμα δολοφονικής επίθεσης των Ταλιμπάν, οι οποίοι την πυροβόλησαν εξ επαφής στο κεφάλι, εντός του σχολικού λεωφορείου όπου επέβαινε, διότι η επιθυμία της

για μόρφωση δεν συνάδει με το εθιμοτυπικό τους. Η βιαιότητα των τρομοκρατών και οι σκληρές εικόνες από το ματωμένο εσωτερικό του λεωφορείου συγκλόνισαν την υφήλιο. Ως εκ θαύματος, η Μαλάλα κατάφερε να αναρρώσει στην Αγγλία.

Οι τρομοκράτες από το 2007 είχαν στην κυριαρχία τους τη γενέτειρα πόλη της απαγορεύοντας την τηλεόραση, τη μουσική και τη γυναικεία εκπαίδευση. Επιπρόσθετα, προκειμένου να πετύχουν τον παραπάνω στόχο, έκαψαν πάνω από 200 σχολεία. Κι ενώ πολλοί, μετά από μία δολοφονική επίθεση, θα σταματούσαν να αγωνίζονται για τα αυτονόητα δικαιώματα που καταπατούνται, η Μαλάλα δεν σταμάτησε. Η ίδια αποτελεί πρότυπο όσον αφορά τα δικαιώματα στη γυναικεία εκπαίδευση, επειδή επέλεξε να διεκδικήσει την ελεύθερη ζωή που επιθυμούσε κι όχι αυτή που της επέβαλαν με τη βία. Δικαίως, λοιπόν, της απονεμήθηκε το 2014, σε ηλικία μόλις 17 ετών, το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

Έναν χρόνο πριν από τη βράβευσή της έγραψε την αυτοβιογραφία της, με τίτλο Με λένε Μαλάλα, σε συνεργασία με την Αμερικανίδα συγγραφέα και δημοσιογράφο Patricia McCormick. Στη χώρα μας, το βιβλίο κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση του Πέτρου Χατζόπουλου. Στο βιβλίο η συγγραφέας περιγράφει την καθημερινή της ζωή ως έφηβη εντός μιας κοινωνίας που δίνει μεγαλύτερα προνόμια στους εφήβους. Εν συνεχεία, η Μαλάλα τονίζει ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο πατέρας της, ο οποίος είναι εκπαιδευτικός, λειτούργησε ως πρότυπο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα της. Ο ίδιος, μάλιστα, δεν πτοήθηκε από τις ιδιορρυθμίες του καθεστώτος και, δίχως φόβο, παρότρυνε τη νομπελίστρια να ασχοληθεί περαιτέρω με την εκπαίδευση. Η Μαλάλα ανέφερε, επίσης, ότι θετικό αντίκτυπο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς της είχε και η μητέρα της, η οποία, αν και αγράμματη, στήριζε διαρκώς τον δίκαιο αγώνα της. Παράλληλα, η νεαρή ακτιβίστρια περιγράφει ότι οι αξίες και τα ιδανικά της δεν άλλαξαν ούτε λόγω της εμπόλεμης κατάστασης που επικρατούσε στη χώρα της, αλλά ούτε και εξαιτίας του ψυχολογικού πολέμου που της ασκήθηκε. Ο φόβος κυριαρχούσε για τους υπόλοιπους· όχι, όμως, για την «παράνομη» Μαλάλα. Εκείνο που ξεχωρίζει ο αναγνώστης είναι η απόλυτη ακρίβεια στην περιγραφή των γεγονότων, παρά το γεγονός ότι η αφήγηση πραγματοποιείται από τη ματιά μιας νεαρής έφηβης.

Η 25χρονη σήμερα συγγραφέας, απόφοιτη του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, συνεχίζει τον πολιτικό της ακτιβισμό για την καταπολέμηση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση. «Πρέπει να πολεμάς ειρηνικά, με όπλο τον διάλογο», υπογραμμίζει σε πολλά σημεία του βιβλίου της. Ζώντας σ' έναν πλανήτη από τον οποίο έχουν χαθεί τα αυτονόητα ανθρώπινα δικαιώματα, η Μαλάλα αποτελεί ένδοξο παράδειγμα προς μίμηση.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Ν. ΔΑΒΒΕΤΑ ΑΝΤΡΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΡΕΣ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

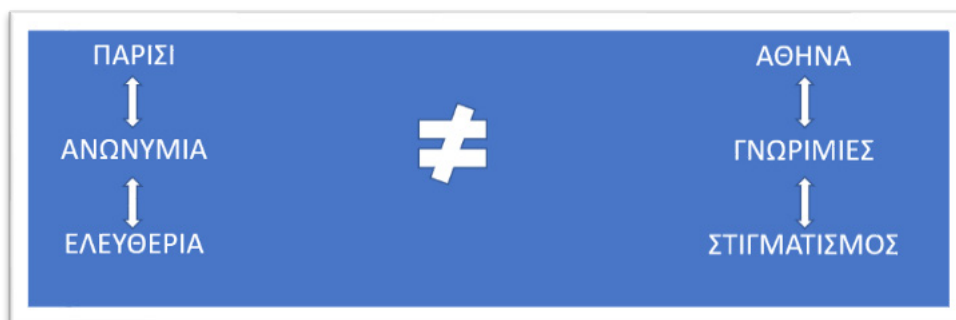
ΧΑΡΑ ΛΑΓΟΥ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Με φόντο τη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Ελλάδας και αφορμής δοθείσης ενός αποχαρακτηρισμένου εγγράφου της Ασφάλειας από την εποχή της δικτατορίας, ο συγγραφέας δημιουργεί ένα ανθρωπογεωγραφικό έργο αναφορικά με την τραυματική σχέση πατέρα και γιου. Στο μεγαλύτερο μέρος του μυθιστορήματος ο αφηγητής είναι ετεροδιηγητικός (εκτός ελαχίστων περιπτώσεων που υπάρχει ομοδιήγηση), ώστε να τηρείται ο απαιτούμενος βαθμός αποστασιοποίησης από τα γεγονότα. Η πλοκή ξετυλίγεται μέσα από αλληπάλληλες αφηγηματικές φωνές (άλλοτε του πατέρα στον γιο του και άλλοτε του γιου στον επιστήθιο φίλο του) με πρωταγωνιστή τον πατέρα. Πρόκειται για έναν αξιολύπητο ήρωα με ματαιωμένες προσδοκίες, που η ζωή του παρουσιάζεται ως απόρροια της κοινωνικοπολιτικής κατάστασης. Όταν ήταν νέος εγκατέλειψε την οικογενειακή του εστία λόγω της παράνομης δράσης του πατέρα του στη «μαύρη αγορά» και κρυβόταν σε ένα υπόγειο στην πλατεία Βάθης, όπου γνώρισε τον ομόφυλο έρωτα. Αργότερα, αφού εγκατέλειψε την Αθήνα, συντηρούνταν οικονομικά από τον Χίτη αδερφό του και, έπειτα, επιβίωνε προσφέροντας υπηρεσίες «χαφίε» στην Ασφάλεια, έως ότου διορίστηκε στο δημόσιο. Αλλά και τότε, ήταν υποχρεωμένος να αλλάζει συχνά τόπο διαμονής, ώστε να κρατήσει μυστική τη σεξουαλική του ταυτότητα.

Ο σκοπός του συγγραφέα είναι να αναδείξει την Ιστορία μέσα από τους ήρωές του, από τους ανθρώπους της εποχής. Η μακροϊστορία εκτυλίσσεται μέσα από μικροϊστορίες και σε αυτό συμβάλλει η χρήση αφηγηματικών τρόπων, όπως η εγκιβωτισμένη αφήγηση, οι προλήψεις και οι αναλήψεις. Αν και πρόκειται για μυθοπλασία, η πλοκή δομείται επί τη βάσει πραγματικών γεγονότων που παρουσιάζονται ρεαλιστικά. Η πολυεπίπεδη-πολυσύνθετη αφήγηση συναρτάται με τη ζωή του πρωταγωνιστή ήρωα-πατέρα: ταραχώδης πορεία από την εποχή της γερμανικής κατοχής ως την Ελλάδα της κρίσης, με απώτερο σκοπό την προσέγγιση καίριων κοινωνικών ζητημάτων, όπως η ομοφυλοφιλία και ο ρόλος του πατέρα.

Το μυθιστόρημα συνομιλεί διακειμενικά με εμβληματικούς ευρωπαϊούς λογοτέχνες και στοχαστές (Μπαρτ, Φουκώ, Κάφκα, Σαρτρ) με σημείο αναφοράς το Παρίσι. Η γαλλική πρωτεύουσα λειτουργεί ως χώρος διάνοησης για τον ήρωα-φίλο του αφηγητή και ως αντίποδας της Ελλάδας, όσον αφορά το οικογενειακό του παρελθόν. Η διαφορά στην ανθρώπινη νοοτροπία μεταπηδά συνεκδοχικά στην πόλη. Σχηματικά, θα μπορούσαμε να το αποδώσουμε ως εξής:

Η πολυσυλλεκτικότητα της Ιστορίας λειτουργεί ως κληρονομιά για τις επόμενες γενιές αλληγορικά με τη μυθιστορηματική αφήγηση. Όσο περισσότερα γεγονότα εντάσσει, τόσο μεταλλάσσεται ο αφηγητής και η εστίασή του για να επιτευχθεί ένας βαθμός αντικειμενικότητας. Στο εν λόγω μυθιστόρημα η Ιστορία δεν είναι μόνο τα γεγονότα που συντελέστηκαν, αλλά, κυρίως, οι άνθρωποι που τα έζησαν.

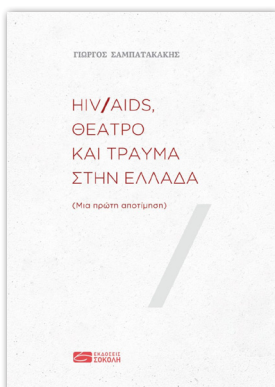
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ

HIV/AIDS, ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ)

Εκδόσεις Σδόκολη, 2021

BENETIA SXOINA

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η μελέτη του αναπληρωτή καθηγητή του τμήματος Θεατρικών Σπουδών, Γιώργου Σαμπατακάκη, για το πώς το ελληνικό θέατρο αντιμετώπισε το AIDS ξαναφέρνει στον επιστημονικό κόσμο το ζήτημα του τραύματος. Η κρίση του AIDS τη δεκαετία του 1980 ήρθε για να επαναπροσδιορίσει τη σεξουαλική απελευθέρωση των προηγούμενων δεκαετιών, επιφέροντας τον θάνατο και τον αποκλεισμό χιλιάδων ανθρώπων.

Ο θρήνος και ο πόνος συχνά έχουν την επιθυμία για λήθη, που δεν εντοπίζεται μόνο στις παραστασιακές πρακτικές του undoing και του unbecoming, αλλά και στην απομείωση του ακαδημαϊκού ενδιαφέροντος για το HIV/AIDS στις ανθρωπιστικές σπουδές. Το βιβλίο επιχειρεί να αναλύσει τις αισθητικές, τις πολιτικές και τις ιδεολογίες της τέχνης του

HIV/AIDS στην Ελλάδα (από τη δύσκολη δεκαετία του 1980 μέχρι σήμερα) με έμφαση στις παραστατικές τέχνες. Όπως σημειώνει και ο ίδιος ο συγγραφέας στο «Αντί-προλόγου» του βιβλίου, επιχειρεί να συζητήσει, αρχικά, την πολιτισμική θεματική και ρητορική του AIDS (το ιστορικό και λογοτεχνικό συμφραζόμενο που αναπτύχθηκε κατά τις δεκαετίες της κρίσης), αλλά και την αισθητική απεικόνιση και την υφολογική του AIDS στο ελληνικό θέατρο και τον χορό (εντοπίζοντας θεματικά αρχέτυπα), όπως και την κριτική αποδοχή των ανα-παραστάσεων. Τέλος, την πραγμάτευση του θέματος HIV/AIDS μετά την κρίση και τις φαρμακευτικές εξελίξεις στα μέσα της δεκαετίας του 1990, οι οποίες κατέστησαν την οροθετικότητα μια χρόνια ιατρική κατάσταση, επαναπροσδιορίζοντας την πάλαι ποτέ θανατηφόρα νόσο. Ανατρέχοντας σε αρχεία του κράτους και του τύπου, σε προσωπικές αναλύσεις και κριτικές παραστάσεων, σε παραθέματα λογοτεχνικών κειμένων, αλλά και με πλήρη κάλυψη από τη διεθνή βιβλιογραφία, ακαδημαϊκή και δημοσιογραφική, η μελέτη έχει δώσει μια ολοκληρωμένη πρώτη συζήτηση πάνω στο θέμα.

Το βιβλίο χωρίζεται σε πέντε μέρη: το πρώτο τιτλοφορείται «Για μια ιστορία της κοινωνικής και πολιτισμικής αισθητικής του HIV/AIDS», το δεύτερο «Η τέχνη των θρήνων και της πτώσης: για μια επιτελεστική αισθητική του HIV/AIDS» και το τρίτο «Μετά την κρίση: από τις ελεγείες στα ορο-μελοδράματα και την πολιτισμική λήθη». Στο τέταρτο μέρος, βρίσκεται ο επίλογος και κάποια πρώτα συμπεράσματα, ενώ στο πέμπτο, υπάρχουν δύο χρήσιμα παραρτήματα – στο πρώτο ένα ιστορικό του HIV/AIDS και στο δεύτερο μια ανάλυση της βασικής παραστασιογραφίας. Η έκδοση αυτής της μελέτης ανοίγει μια εκ νέου συζήτηση για αυτή την εποχή και το σοβαρό αυτό ζήτημα που ακόμα και σήμερα θεωρείται ταμπού.

Η ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ «ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ» Η ΝΕΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΤ1

BENETIA ΣΧΟΙΝΑ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η νέα μουσική κωμωδία 24 επεισοδίων, που έκανε πρεμιέρα στις 16/9/2022, με τον τίτλο «Τα νούμερα» είναι μια πρωτότυπη ιδέα του Φοίβου Δεληβοριά και του Σπύρου Κρίμπαλη, σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Καραντινάκη. Είναι μια σειρά μυθοπλασίας, στην οποία η πραγματικότητα νικιέται από τον σουρεαλισμό. Είναι η ιστορία ενός τραγουδοποιού και του αλλοπρόσαλλου θιάσου του, που προσπαθούν να αναβιώσουν στη σύγχρονη Αθήνα τη «Μάντρα του Αττίκ». Οι δημιουργοί της σειράς φιλοδοξούν να «παντρέψουν» την κωμωδία με το τραγούδι, το σκηνικό θέαμα με την κινηματογραφική παρωδία, το μιούζικαλ με το σατιρικό ντοκιμαντέρ και να μας χαρίσουν γέλιο, χαρά αλλά και συγκίνηση.

Έχοντας παρακολουθήσει το πρώτο επεισόδιο μπορώ να πω ότι με εξέπληξε ευχάριστα. Το επεισόδιο ήταν πάνω από μία ώρα και δεν φάνηκε να πλατειάζει. Πριν, όμως, αναφερθώ σε άλλα στοιχεία της σειράς,

πρέπει να γίνει μια αναφορά στο κύριο ζητούμενο και έμπνευση αυτής της σειράς. Η «Μάντρα του Αττίκ» ήταν ένας καλλιτεχνικός όμιλος που περιλάμβανε τραγουδιστές, μίμους, χορεύτριες κλπ. και διοργάνωνε διάφορες δημόσιες εμφανίσεις και εκδηλώσεις στην Αθήνα από το 1930 – 1944, του οποίου την καλλιτεχνική διεύθυνση είχε ο Κλέων Τριανταφύλλου (γνωστός ως Αττίκ), που εκτελούσε και χρέη κομπέρ. Παρουσιαζόταν στο υπαίθριο θέατρο Δελφοί επί της οδού Αχαρνών, όπου και υποτίθεται διαδραματίζεται και η σειρά. Το κύριο τραγούδι που ακούγεται στο πρώτο επεισόδιο είναι το «Ζητάτε να σας πω» του Αττίκ και όλη αυτή η ατμόσφαιρα του παλαιού θεάτρου δημιουργεί μια νοσταλγία, ακόμα και στις νέες γενιές που δεν έχουν ανάλογα βιώματα. Το χιούμορ, κυρίως, σατιρίζει το σήμερα, τη ζωή του μέσου ανθρώπου, το διαδίκτυο, την κοινωνία και γενικά την επικαιρότητα, όμως το έντονο σουρεαλιστικό στοιχείο μπορεί να ξενίσει τον μέσο τηλεθεατή. Ωστόσο, την προτείνω γιατί είναι κάτι πρωτότυπο, όμορφα σχεδιασμένο που πέρα από την ευχαρίστηση που δημιουργεί μέσω των τραγουδιών και του χιούμορ, θα έλεγα ότι προβληματίζει τον θεατή. Μήπως η αγάπη μας και το αίσθημα νοσταλγίας για το παρελθόν είναι ένας τρόπος για να ξεφύγουμε από τα προβλήματα του σήμερα; Αναμένουμε τη συνέχεια.

Σκηνοθεσία
Γρηγόρης Καραντινάκης

Συμμετέχουν

Φοίβος Δεληβοριάς, Σπύρος Γραμμένος, Βάσω Καβαλιεράτου, Ζερόμ Καλουτά, Γιάννης Μπέζος, Χάρης Χιώτης, Άλκηστις Ζιρώ, Μιχάλης Σαράντης, Θανάσης Δόβρης, Θανάσης Αλευράς, Ελένη Ουζουνίδου, Άννη Θεοχάρη, Αλέξανδρος Χωματιανός, Αλεξάνδρα Ταβουλάρη, Γιάννης Σαρακατσάνης, Έβελυν Λύτρα

Η ΣΟΦΟΚΛΕΙΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΤΟΝ 21^Ο ΑΙΩΝΑ

Διάρκεια: 1 ώρα και 49 λεπτά / Είδος: Έγκλημα, Δράμα / Σκηνοθεσία: Sophie Deraspe

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΣΑΛΑΣ

ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Πώς στον 21^ο αιώνα να αναβιωθεί ένα κλασικό δράμα; Η Sophie Deraspe απαντά σε αυτήν την ερώτηση με την ταινία *Antigone* που κυκλοφόρησε το 2019.

Η Αντιγόνη Ιππονομέ είναι μία επιμελής μαθήτρια από οικογένεια μεταναστών της Αλγερίας, της οποίας ο αδελφός, ο Ετεοκλής, πυροβολείται και σκοτώνεται από αστυνομικούς στην προσπάθεια να υπερασπιστεί τον αδελφό τους, Πολυνείκη, ο οποίος καταδιώκεται από την αστυνομία για παράνομο παιχνίδι με ζάρια. Μολαταύτα, ο Πολυνείκης δεν αφήνεται ελεύθερος μετά τα γεγονότα και προφυλακίζεται, με πιθανότητα ακόμα και για απέλαση από τη χώρα. Η Αντιγόνη βάζει στην άκρη τα πρώτα δειλά βήματα της ερωτικής της ζωής με τον Αίμονα, και μαζί με την αδελφή της, Ισμήνη, και τη γιαγιά, Μενοικέα, καταστρώνουν το σχέδιο απόδρασης του Πολυνείκη. Ένα σχέδιο το οποίο αργότερα θα θέσει σε κίνδυνο τόσο την Αντιγόνη όσο και την Μενοικέα καθιστώντας μάλιστα, ακόμη πιο δύσκολο, το έργο αθώωσης της πρώτης. Στο σημείο αυτό η πλοκή κλιμακώνεται καθώς παρακολουθούμε από τη μια το δράμα αθώωσης της Αντιγόνης και του Πολυνείκη και από την άλλη την προσπάθεια απόδοσης δικαίου για τη δολοφονία του Ετεοκλή.

Το ανατρεπτικό στοιχείο παρεισφρεί ήδη από τις πρώτες σκηνές δράσης της ταινίας, επομένως κάλλιστα γίνεται λόγος για μία αφενός τολμηρή δραματικά και ανατρεπτική όσον αφορά την εξέλιξη της πλοκής ταινία. Ακόμη, στην ταινία αναδεικνύεται η σημασία που έχει η υπηκοότητα για έναν μετανάστη, αλλά και η εν γένει πολιτική αντιμετώπιση της πολιτείας έναντι ενός «ξένου». Επίσης, παρουσιάζεται και η δύναμη που απορρέει από την ανιδιοτέλεια της οικογενειακής αγάπης, ανεξαρτήτως ενδεχόμενου νοσηρού παρελθόντος κάτι που ως αποτέλεσμα έχει τη δημιουργία μιας αμετάκλητης επιθυμίας για την υπεράσπιση των αγαπημένων μας προσώπων.

Το κινηματογραφικό δράμα έχει αρκετές επιρροές από την σοφόκλεια εκδοχή του 5^{ου} π.Χ. αιώνα, όπως και στην αρχαία τραγωδία, η πρωταγωνίστρια δεν υπακούει σε νόμους/θεσμούς και με τον δικό της τρόπο επικοινωνεί τη δική της γνώμη όσον αφορά το δίκαιο αλλά και γενικότερα την ανθρωποκεντρική τάξη που πρέπει να επικρατεί στην πολιτεία.

Η δημιουργός έχει υιοθετήσει δομικά στοιχεία από το αρχαίο δράμα. Ενδιαφέρον στοιχείο αποτελεί και η επιλογή ονομάτων για τους πρωταγωνιστές της ταινίας, τα ονόματα είναι τα ίδια με αυτά της τραγωδίας. Τα τέσσερα αδέρφια από την Αλγερία έχουν τα ίδια ονόματα με αυτά της οικογένειας των Λαβδακιδών (Αντιγόνη, Ισμήνη, Ετεοκλής και Πολυνείκης). Το επίθετό τους (Ιππονομέ) προέρχεται από την αδελφή της Ιοκάστης, που ονομαζόταν Ιππονόμη. Η γιαγιά της προσφυγικής οικογένειας ονομάζεται Μενοικέα, το θηλυκό γένος του ονόματος του πατέρα της Ιοκάστης. Το όνομα του Αίμονα διατηρείται και στην περίπτωση της ταινίας, αφού και στις δύο περιπτώσεις είναι ο ερωτικός δεσμός της πρωταγωνίστριας.

Οι χαρακτήρες εξελίσσονται κατά τη διάρκεια του έργου, ιδίως η Αντιγόνη από μια εσωστρεφή κοπέλα και φαινομενικά αδύναμη μετατρέπεται σε μια μαχήτρια που προσπαθεί να διαδώσει το μήνυμά της «mon Coeur me dit» (= η καρδιά μου μου λέει), λαμβάνοντας όλο και περισσότερη υποστήριξη από νέους που έχουν πληροφορηθεί και διαδηλώνουν διαδικτυακά. Σοβαρός είναι και ο ρόλος που παίζουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στην ταινία, τα οποία ενημερώνουν για τις εξελίξεις στην υπόθεση της Αντιγόνης. Η Deraspe αναφέρει ότι ο αρχαίος χορός έρχεται σε τέλεια αντιστοιχία με τα σημερινά μέσα δικτύωσης, διότι εξυπηρετούν τέλεια τον τότε ρόλο των χορικών.

Ακόμη, αξίζει να σημειωθεί πως η Sophie Deraspe έγραψε αυτήν την Αντιγόνη με αφορμή τρία γεγονότα: α) την ανάγνωση του σοφόκλειου δράματος κατά την περίοδο των σπουδών της, β) τον πυροβολισμό του Freddy Villanueva από αστυνομικό στον Καναδά το 2008 (Villanueva Affair) και γ) το κύμα μεταναστών της Αλγερίας στον Καναδά τη δεκαετία του '90.

Συνοψίζοντας: πρόκειται για μία ταινία που δεν περνά απαρατήρητη σε κάποιον σινεφίλ. Όσο παρακολουθούμε την ταινία όλο και περισσότερα στοιχεία γίνονται καλύτερα αντιληπτά. Η ταινία αποτελεί, σίγουρα, μια καλή περίπτωση κινηματογραφικής μεταγραφής του αρχαίου δράματος.

MORBIUS:

ΕΝΑΣ ΚΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ο Δρ. Morbius ενσαρκώνει τον ρόλο του κακού ήρωα, με έναν μη αναμενόμενο τρόπο που σίγουρα θα διχάσει τους θεατές. Στην ταινία παρακολουθούμε τον πρωταγωνιστή να προσπαθεί να λύσει ένα θέμα υγείας που ταλανίζει αρκετούς ανθρώπους μέσω μιας φόρμουλας, στο τέλος όμως καταλήγει σε ένα «μονοπάτι» προσωπικού δράματος άνευ επιστροφής. Τι θα κάνει ο ‘αντιήρωας’ για να λύσει τις νέες προκλήσεις που προκύπτουν;

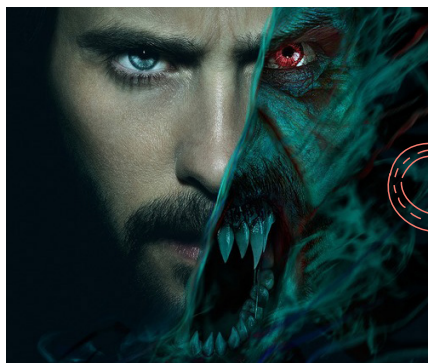
Έχοντας εξοικειωθεί πλέον με τους «καλούς χαρακτήρες» του σύμπαντος των ηρώων, που είναι βγαλμένοι από κόμικς, η ταινία αλλάζει τον τρόπο που εξελίσσεται η ιστορία ενός ήρωα χωρίς φανερό θετικό πρόσημο. Αυτή τη φορά έχουμε να κάνουμε με έναν κακό, που χαρακτηρίζεται όμως από θετικά κίνητρα. Ο Δρ. Morbius προσπαθεί να βρει λύση στο πρόβλημα υγείας του –το οποίο βασανίζει και πολλούς ακόμα ανθρώπους– μέσω της εύρεσης μιας φόρμουλας η οποία θα είναι ικανή να εξασφαλίσει σε όλους αυτούς τους ανθρώπους την υγεία και την ελευθερία τους. Όντας ο ίδιος αρχικό πειραματόζωο του υλικού αυτού, βιώνει τα πλεονεκτήματα αλλά και τα μειονεκτήματα εξαιτίας της προσπάθειάς του να προσαρμοστεί στη νέα πραγματικότητα –αυτή της ευεξίας αλλά και των επικείμενων κινδύνων–

που προκαλείται από τη μεταβολή του ανθρώπινου γενετικού υλικού. Τι μπορεί όμως να συμβεί όταν η φόρμουλα πέσει στα λάθος χέρια;

Η κινηματογραφική αφήγηση εστιάζει στην περιγραφή της καθημερινότητας, ιδίως της εργασίας για την αποτελεσματικότητα της δράσης της φόρμουλας του πρωταγωνιστή. Στη συνέχεια, η αφήγηση κλιμακώνεται στο σημείο της μεταμόρφωσής του σε κακό σούπερ ήρωα, με χαρακτηριστικά ενός εν δυνάμει εγκληματία. Συνειδητοποιώντας το μέγεθος του κινδύνου, ο ίδιος δραστηριοποιείται προκειμένου να ανατρέψει τις πρότερες ενέργειές του.

Πρόκειται για μια κινηματογραφική παραγωγή με στοιχεία περιπέτειας, θρίλερ αλλά και με μυθολογικά στοιχεία σε επίπεδο συγκρότησης χαρακτήρων, σύναψης σχέσεων μεταξύ τους και εξέλιξης της πλοκής. Είναι τελικά η καλή πρόθεση αρκετή έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι ελπιδοφόρο για όλους; Ή μήπως χρειάζεται και κάτι παραπάνω;

Παραγωγή: 2022, Σκηνοθεσία: Ντάνιελ Εσπινόσα, Ηθοποιοί: Τζάρεντ Λέτο, Ματ Σμιθ, Άντρια Αρχόνα, Τζάρεντ Χάρις, Αλ Μαντριγκάλ, Ταϊρίζ Γκίμπσον / Διάρκεια: 108 λεπτά / Είδος ταινίας: Περιπέτεια Φαντασίας

«ΕΘΝΟΣ, ΦΥΛΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ» ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, 27-28 ΜΑΪΟΥ 2022

BENETIA ΣΧΟΙΝΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Έθνος, φύλο,
πολιτικές ταυτότητας
στις παραστατικές τέχνες
και τον κινηματογράφο

Δ
Ι
Η
Μ
Ε
Ρ
Ι
Δ
Α

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών
27-28 Μαΐου 2022

Στις 27 και 28 Μαΐου διεξήχθη μια σημαντική διημερίδα σε μία από τις μείζονες θεματικές που απασχολούν το πεδίο των σύγχρονων Ανθρωπιστικών Σπουδών, τις πολιτικές της ταυτότητας. Με τη διημερίδα αυτή εγκαινιάστηκε το νέο μεταπτυχιακό του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, με τίτλο «Ειδικές προσεγγίσεις στις παραστατικές τέχνες και τον κινηματογράφο (ιστορία, θεωρία, πολιτικές της ταυτότητας)», το οποίο από φέτος θα δεχτεί τους πρώτους φοιτητές.

Όσες και όσοι είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν διαζώσης, αλλά και διαδικτυακά τη διημερίδα διαπίστωσαν με χαρά ότι υπήρχαν ομιλίες τόσο από καθηγητές διαφόρων τμημάτων, όσο και από ερευνητές και καλλιτέχνες. Κάποιοι από τους κεντρικούς άξονες ήταν το έθνος και οι εθνοποιητικοί μηχανισμοί, identity-based κινήματα/τέχνες, η επιτέλεση και οι αισθητικές του φύλου, αλλά και αισθητικές/πολιτικές ιδεολογίες της επιτέλεσης και της αναπαράστασης. Ορισμένοι τίτλοι ομιλιών που παρουσιάστηκαν τις δύο αυτές μέρες ήταν οι εξής: «Η φουστανέλα και οι επιτελέσεις του εθνικού σώματος», «Επιτελώντας τη διαφωνία 1994-1996. Αναταραχή πλήθους/Αναστολέας οδύνης (από την ACT-UP στα ρέκβιεμ)», «Mater dolorosa και άγγελοι προστάτες/εξολοθρευτές: κουήρ πολιτική και θρησκευτικό

συναίσθημα στον ελληνικό κινηματογράφο», «“Ποιον πρέπει να είναι το κοινόν...”: Η ταξική ταυτότητα του Βασιλικού Θεάτρου (1901-1908)», «Γυναικείες φωνές, μνήμη, Ιστορία και ταινίες τεκμηρίωσης». Έχει ζητηθεί τα κείμενα όλων των ομιλιών να συμπεριληφθούν και να εκδοθούν στα πρακτικά της διημερίδας. Η συμμετοχή ήταν τεράστια και αποτέλεσε μια μεγάλη επιτυχία του τμήματος.

Στη διημερίδα δόθηκαν χαιρετισμοί, εκτός από τους επικεφαλής του Πανεπιστημίου Πατρών και του Τμήματος, και από τον Φωκίωνα Ζαΐμη, Αντιπεριφερειάρχη Επιχειρηματικότητας, Έρευνας και Καινοτομίας και από την εκπρόσωπο της νεοσύστατης επιτροπής Ισότητας των Φύλων Πανεπιστημίου Πατρών. Χορηγοί ήταν το Achaia Data, το Πανεπιστήμιο Πατρών-ΕΛΚΕ και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Τέλος, για την ομαλή διεξαγωγή της διημερίδας βοήθησαν οι εθελοντές φοιτητές και φοιτήτριες του τμήματος.

ΤΟ @UP ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: ΝΕΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ 2022

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Η Nilüfer Yanya μεγάλωσε στη Βρετανία από οικογένεια μεταναστών και από μικρή ασχολήθηκε με τη μουσική. Στην αρχή ακολούθησε κλασσικές σπουδές στη μουσική, έπειτα όμως την κέρδισε η 'ανεξάρτητη' indie/pop εκδοχή της. Τρία χρόνια μετά το ντεμπούτο *Miss Universe* (2019) που μας την σύστησε –και την καθιέρωσε στο μουσικό γίγνεσθαι– επανέρχεται με έναν πιο προσωπικό δίσκο: το *Painless* (2022). Στον δίσκο συναντάμε ετερόκλητες επιρροές (indie, pop, electro, soul) οι οποίες όμως έρχονται να ανανεώσουν το ποπ στοιχείο με έναν τρόπο περισσότερο ευρηματικό και λιγότερο μανιερίστικο. Απόδειξη για αυτό αποτελεί το γεγονός ότι ενώ δεν είμαι φαν του είδους ακούω με μεγάλη ευχαρίστηση τη συγκεκριμένη κυκλοφορία.

Στιχουργικά η Nilüfer εκθέτει τις προσωπικές της ανησυχίες δίνοντας ρυθμό σε όλα τα συναισθήματα που την κατακλύζουν. Ξεχωρίζω τα κομμάτια 'Shameless' και 'L/R' για τις απόκοσμες κιθάρες και για τον τρόπο που αποτυπώνεται μουσικά η επιδείνωση μιας μακροχρόνιας σχέσης. Τα 'midnight sun' και 'company' για την ειλικρινή και συναισθηματική φορτισμένη φωνή της Nilüfer. Νομίζω ότι πρόκειται για μια κυκλοφορία που θα ξανασυζητήσουμε σίγουρα προς το τέλος του έτους όταν θα χρειαστεί να ανατρέξουμε σε σημειώσεις για να φτιάξουμε λίστες με τις αγαπημένες κυκλοφορίες του 2022.

«Είμαστε αστείο ή εξιστορούμενη τραγωδία;» Με αυτό το ερώτημα συστήνεται στο δελτίο τύπου η νέα, τέταρτη κατά σειρά, μουσική κυκλοφορία του Λόλεκ Άγρια (2022) που κυκλοφόρησε από την πατρινή δισκογραφική εταιρεία Inner Ear. Η απάντηση δίνεται μέσα από έναν σκοτεινό μουσικό και λεκτικό χείμαρρο με ελάχιστες λυρικές δόσεις («Απουσία», «Η γλυκιά σου ματιά») που προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στο βαρύ κλίμα μελαγχολίας που κυριαρχεί κατά βάση στον δίσκο. Οι δέκα μουσικές συνθέσεις του νέου δίσκου πιάνουν το νήμα από εκεί που το άφησε ο καλλιτέχνης στον *Αχινό* (2011) τόσο σε μουσικό όσο και σε στιχουργικό επίπεδο.

Οι στίχοι καταπιάνονται με τρόπο αρκετά ποιητικό και συμβολικό με την απογοήτευση που κουβαλά η καθημερινότητα («Παράδοση»), τον έρωτα χωρίς αντίκρισμα και τις αλλαγές που επιφέρει στο υποκείμενο που ποθεί («Το Κυνήγι», «Απουσία»), τους οικογενειακούς δεσμούς που μας καμιά φορά μας κρατάνε δέσμιους σε ένα φαύλο κύκλο δυστυχίας. Μια απρόβλεπτη και ίσως αχρείαστη προσθήκη είναι η διασκευή του «Αυτός Ο Άνθρωπος» των Μαρκέα και Μπιζάνη, έχω την εντύπωση ότι θα μπορούσε να διασκευαστεί με πιο ευρηματικό τρόπο και στιχουργικά. Ο νέος Λόλεκ χάρισε έναν ενδιαφέροντα δίσκο στην εγχώρια μουσική παραγωγή, η στροφή προς το πιο υπαρξιακό/doom στυλ με αυτόν το πιο πειραματικό τρόπο στη σύνθεση κατατάσσει τον δίσκο στις αγαπημένες μουσικές στιγμές του '22.

ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ

σημειώματα ριο

Η «Εγκατάλειψη» είναι ένα έργο του The Krank, που παραπέμπει σε εμπειρίες ξεριζωμού και εκπατρισμού, σε ιστορίες λησμονημένων προσώπων και σε εικόνες εγκαταλελειμμένων κτιρίων.

Ο καλλιτέχνης ζει στο Βερολίνο και έχει καταγωγή από την Πάτρα. Σε μια συνέντευξη του, που μιλάει για τη δική του σχέση με την προσφυγιά, αναφέρεται σε μια από τις παλιές συνοικίες της Πάτρας: τα Προσφυγικά. «Ο ξεριζωμός είναι

κομμάτι της οικογενειακής μου ιστορίας. Ο παππούς και η γιαγιά μου, από την πλευρά του πατέρα μου, είχαν καταγωγή από τη Μικρά Ασία και πιο συγκεκριμένα από το Κιρκιντζέ, ένα ελληνικό ορεινό χωριό βόρεια της Εφέσου, απ' όπου διασκορπίστηκε η διαλυμένη πια οικογένεια την περίοδο της Μικρασιατικής Καταστροφής. Η γιαγιά και ο πατέρας μου μένουν ακόμα στο ίδιο σπίτι όπου δημιουργήθηκε η οικογένεια και μεγάλωσαν τα παιδιά και στη συνέχεια τα εγγόνια –μαζί κι εγώ– για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Πλέον είναι το μοναδικό μέρος που με συνδέει ακόμα τόσο έντονα με το παρελθόν μου και τα παιδικά μου βιώματα. [...] Ο παππούς μου κατέληξε μόνος του στην Πάτρα και εγκαταστάθηκε στον πρώτο συνοικισμό προσφύγων που δημιουργήθηκε στην πόλη, τα λεγόμενα "προσφυγικά". Τα προσφυγικά είναι ένας από τους παλαιότερους συνοικισμούς της Πάτρας, που διατηρεί μέχρι και σήμερα τα χαρακτηριστικά του, καθώς έχουν γίνει ελάχιστες ενέργειες ανάπλασης από την πολιτεία¹.

Στο «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ» (7.7.1923) διαβάζουμε την είδηση για τη διάθεση χρημάτων προς ανοικοδόμηση του συγκεκριμένου συνοικισμού: «Η υπό την προεδρίαν του κ. Δοξιάδη επιτροπή επί της αποκαταστάσεως των προσφύγων εκανόνισε τον τρόπον διαθέσεως των 25 εκατομμυρίων δραχμών, τα οποία διατέθησαν αποκλειστικώς δια τους πρόσφυγας. [...] Προς τούτο απεφασίσθη όπως διατεθούν 3 εκατομμύρια δραχμών δια την εγκατάστασιν των εν Θεσσαλονίκη προσφύγων, 4 εκατομμυρίων δια τους πρόσφυγας Θράκης, 1 εκατομμύριον δια τας Πάτρας και 300 χιλιάδες δραχμών δια τους εν Αγρινίω πρόσφυγας».

Η ζωή των Μικρασιατών της Πάτρας σημαδεύτηκε και από μια άλλη μαρτυρική χρονολογία. Στις 4 Δεκεμβρίου του 1943, οι 63 αγωνιστές που είχαν συλληφθεί στο Μπλόκο των Προσφυγικών, μαζί με άλλους, εκτελέστηκαν στην Πάτρα στο κτήμα Μουρτζούχου.

Φέτος που κλείνουν 100 χρόνια από τη μικρασιατική καταστροφή (1922-2022), η μνήμη των προσφύγων και των Προσφυγικών δεν πρέπει να εξαντληθεί σε επετειακούς εορτασμούς και εκδηλώσεις. Στη δημόσια μνήμη και ιστορία δεν ταιριάζει η εγκατάλειψη.

1. <https://www.lifo.gr/culture/eikastika/krank-enas-kallitehnis-poy-egkatalepei-ta-erga-toy-sta-prosfygika-tis-leoforos>

